

የ1ኛ ቀን ጥናት

የንባብ ክፍል፡- (1ኛ ቆሮንቶስ 9:15-18)

ጥያቄ 1. በቁጥር 15 ላይ «እንዲህ እንዲሆንልኝ ይህን አልጽፍም» ሲል ምን ማለት ነው?

ጥያቄ 2. በቁጥር 15 ላይ «ትምክሕት» የሚለው ምንን ነው?

ጥያቄ 3. በቁጥር 17 መሠረት ሐዋርያው ወንጌልን ይሰብክ የነበረው በፈቃድ ነበር ወይስ ያለፈቃድ?

ጥያቄ 4. በቁጥር 18 ላይ ወንጌልን የመስበክ ጸመወዙ ምንጽነው ይላል?

ቁጥር 15፡- ከላይ ከዘረዘረው መብቶች በአንዱም እንኳ ያልተጠቀመ እንደሆነ ይመሰክራል። በዚህ ጊዜ በአእምሮው የመጣበት ምናልባት የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች «ይህን ሁሉ እሁን የሚናገረው ጸመወዝ ፈልጎ ነው ይሉኝ ይሆናል!» የሚለው ግምት ነበር። ይህም እንዳልሆነ በከባድ እነጋገር ያረጋግጥላቸዋል። «ማንም ትምክህቴን ከንቱ ከሚያጸርግብኝ ሞት ይሻለኛልና።»

ትምክህቱ ወንጌልን በነፃ መስበኩ ነው። ገን እሁን ሃሳቡን ቀይሮ ጸመወዝ መቀበል ቢጃምር ያ ትምክህቱ ይቀራል። ትምክህቱ የትዕቢት ሳይሆን ጸመወዝ በመቀበል ሊመጣ የነበረውን የወንጌልን እንቅፋት በማሰወገዱ ነበር። በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሐዋርያውን የማይወዱ ሐሰተኛና ጸመወዝ ወዳጽ አስተማሪዎች ተነሥተው ነበርና የሐዋርያው አቋም ለእውነት በጣም አስፈላጊ ነበር። እነዚህም ሐሰተኛ አስተማሪዎች እርሱም ጸመወዝን ተቀብሎ ከእነርሱ እኩል በመሆን እንዳያሳጣጥው ይፈልጉ ነበር፤ (2ኛ ቆሮ.11:12)።

ጥያቄ 5. በአንዳንድ ቤተ ክርስቲያን ለጸመወዝ ብቻ ብለው የሚያገለገሉ መሪዎች አሉ? ይህ ዓይነት ሃሳብ እንዴት ለወንጌልና ለቤተ ክርስቲያን እንቅፋት ሊሆን ይችላል?

ቁጥር 16፡- «ወንጌልን ብሰብክ እንኳ» የሚለው እነጋገር እንደዚሁ ብሰብክም እንኳ ያንኑ የታዘዘሁትን ፈጽሞ እንጂ ትርፍ ሥራ የሠራሁ ይመስል ልኮረ እይገባኝም ማለት ነው፤ (ሉቃ.17:10)። ወንጌልን መስበክ ገዴታው ስለሆነው ወንጌልን ባይሰብክ «ወዮለት!» ወንጌላዊ ጥሪውን በቀላሉ ሊመለከተው እይገባም።

ጥያቄ 6. ይህን ዓይነት ገጸታ በእኛ ላይ አለ? እንዴት?

ቁጥር 17:- «በፈቃዱ ባደርገው» ማለት ክርስቶስ በገጽ ባያዘው ኖሮ እርሱ ራሱ በገዛ ምርጫው ቢሰማረ ኖሮ ደመወዝ ይገባው ነበር። ይህ ደመወዝ የሚለው አነጋገር ውንጌላውያን ከውንጌል ሥረ መተዳደሪያ (ደመወዝ) ይቀበሉ ካለው ሃሳብ የተለየ ነው። ይኸኛው እግዚአብሔርን ለደመወዙ ባለዕዳ ማጽረግ ነው፤ (ሮሜ 4:4)። ማንም ሥጋ ለባሽ እግዚአብሔርን ባለዕዳ ማጽረግ አይችልም። ውንጌልን የሰበከው «የመጋቢነት አዳረ» ስለተሰጠው ነበርና ባሪያ እንጂ በእግዚአብሔር ፊት ባለመብት አይደለም። መጋቢ የሚለው ቃል የባርነትን አዳረ ያመለክታል፤ በ1ኛ ቆሮ.4:1 ላይ የተወያየንበትን ተመልከት።

ቁጥር 18:- እንገደህ ሐዋርያው ምንም እንኳን በእግዚአብሔር ፊት ባሪያ ቢሆንም ቤተክርስቲያን ለሥረው ደመወዝ ልተሰጠው መብት እንዳለው በፊት አረጋግጧል። እንገደህ ይህን ደመወዝ አለመቀበል ሙሉ ተምክህት በሰው ፊት ስለሚሰጠው ይህን ተምክህት እንዳደመወዙ ቁጥርታል።

ጥያቄ 7. ጥሩ ዓይነት ተምክህትና መጥሮ ዓይነት ተምክህት በምን ይለያል? እኛ በምን ላይ በጥሩ ሁኔታ ልንመካ እንችላለን?

ተምህርት 5

የ2ኛ ቀን ጥናት

የንባብ ክፍል:- (1ኛ ቆሮ.9:19-23)

ጥያቄ 8. ቁጥር 19 ላይ ዳውሎስ እንደሚለው ሌሎች የሌላቸው ምን ዓይነት ነፃነት ነበረው?

ጥያቄ 9. በቁጥር 20 ላይ ከሐገ በታች ሳልሆን ከሐገ በታች ላሉት ከሐገ በታች ሆንኩ ሲል ምን ማለት ነው?

ጥያቄ 10. ሐገ እንዳሌላቸው ሆንሁ ሲል ሐገ አፍረሽ ሆነ ማለት ነው? አብረረ።

ቁጥር 19:- ሐዋርያው ዳውሎስ ለጥቂቶች ብቻ የተሰጠው የሮማዊ ዜግነት የነበረውና ለማንም ተገዢ ሳይሆን በነፃነት የቆመ ሰው ነበር፤ (የሐዋ. 22:25-29)። ነገር ግን ነፃነቱን አንቆ ሳይሆን በፈቃደኝነት ለሌሎች አገልግሎት አዋለው፤ ለሌሎቹም ጥቅም የረሱን መብት ሰረዘ። ስለ ሦስት ዓይነት ሰዎች ይጠቅሳል። ለእነዚህም ሰዎች ጥቅም ሲል ማጽረግ

የሚቸለውን ነገር እንዳተወና ለእነርሱ አገልጋይ እንዳሆነ ይናገራል።

ቁጥር 20:- 1. «አይሁድን እጠቅም ዘንድ እንደ አይሁዳዊ ሆኑ»። ጳውሎስ አይሁድን በሚያገለግልበት ወቅት፥ አይሁዳውያንን እንዳያሰናክል በፈቃዳኝነት ራሱን ለአይሁድ ወገ አስገዛ፤ (ዮሐ. 21: 17-26፤ 16: 1-3)። ከሐገ በታቸ ማለቱ እንገዲህ ይህን የሥነ ሥርዓትና የባህሉን ጉዳይ እንጂ ለዳህንነት በሥረ ለመጽዳቅ ሐገን ጠበቅሁ ማለቱ አይደለም፤ (ገላ. 2: 3-5፤ ዮሐ. 15: 19-29)። በሌላ አነጋገር አይሁዶች በጳውሎስ ጽርጊት መጥፎ ስሜት እንዳይሰማቸው በብሉይ ኪዳን የተፈቀደውን ሥጋ ብቻ ይበላ ነበር፤ ቅዳሜ ላይ የአምልኮ ጊዜ ነበረው፤ ወዘተ። ምንም እንኳን እነዚህን ሐገጋት የመጠበቅ ገዴታ ባይኖርበትም፥ ይህንን ያደርግ የነበረው የእምነትን መንገድ ለአይሁዳውያን ለማቅለል ሲል ነበር።

2. ሐገ ለሌላቸው ወይም ዳገም በአይሁድ ባህል ሥርና በሐሪት ሐገ ሥር ለማይኖሩ ራሱን ከእነርሱ በማገለል እንገዛለንባቸውም፤ (2: 13-16)። በሌላ አነጋገር ምንም እንኳን አይሁዳዊም ቢሆን የረከሰ ነው ተብሎ ሊመደብ የሚችለውን የአሕዛብን ምገብ እንኳን ከመብላት አልተቆጠበም። ዳህንነት የሚገኘው የአይሁዳውያንን ልማዶች በመከተል ነው እንዳይሉ እንዳንድ የአሕዛቦችንም ልማዶች ለመቀበል ፈቃደኛ ነበር። በዚህ መልኩ ስናየው ዳገም የሙሴን ሐገ የማይጠብቅ ሰው ይመስላል። ነገር ግን ለአይሁዳውያን በብሉይ ኪዳን የተሰጡትን ብዙዎቹን ሐገጋት ያለመጠበቅ ነፃነት ቢኖረውም ሙሉ በሙሉ ከአሕዛቦች ጋር ተመሳሰሎ ሊኖር አይችልም፤ ምክንያቱም በክርስቶስ ሐገ ሥር መኖር አለበትና ነው። የወንጌል እምነት ዘረኝነትን ከሥሩ ነቀለን እንድናስወግድ ያስተምረናል፤ (ገላ. 3: 26-29)።

ጥያቄ 11. በብሉይ ኪዳን ከነበሩት ሐገጋት ውስጥ በክርስቶስ ሐገም ውስጥ የሚጠቃለሉት የትኞቹ ናቸው?

3. ሦስተኛ ለዳካሞች ጳውሎስ ዳካማ ሆኖ ነበር የሚቀርበው። ጳውሎስ እዚህ ዳካሞች ብሎ የሚናገረው ከህሊናቸው የተነሣ ለጣዖት የተሠዋውን ሥጋ የማይበሉትን ነው። ምንም እንኳን እንዲህ ዓይነቱን ሥጋ መብላት እንደሚችል ቢደውቅም፥ ነፃነቱ ቢኖረውም፥ ይህንን ነፃነቱን ውስን ያደረገበት ምክንያት የእነርሱን መንፈሳዊ ዕጽጊት ላይማጸናቋ ሲል ነበር። ሐዋርያው በጠቀላላ ሕይወቱን ለራሱ ጥቅም ሳይሆን ለቤተ ክርስቲያን ጥቅም እንዳሠዋ እናያለን። ይህም ፍቅር የራሱ የክርስቶስ ዓይነት ፍቅር ነው። እኛም በዚህ ፍቅር እንመረ፤ (ፈል. 2: 5-8)።

ጥያቄ 12. የጳውሎስን ምሳሌነት በመከተል፡- እንደ ሰው ልክ «እንደ ኦርቶዶክስ» መስሎ ኦርቶዶክስ የሆነውን ሰው እንዴት ወዳ

ፈላጊ ማምጣት ይቻላል? ወይም «እንደ እስላም» ሆኖ እስላሞችን እንዴት ወደ እርሱ ማምጣት ይቻላል? ይህን ስናጸርግ እናፈራለንና ልማዳችንን የምንቀይረው እንዴት ነው? ይህንን ሲያጸርግ ያየኸው ወንጌላዊ ወይም ክርስቲያን አለ? ይህንንከ ነገር ማጽረግ አለባቸው?

ትምህርት 5

የ3ኛ ቀን ጥናት

የንባብ ክፍል:- (1ኛ ቆሮ.9:24-27)

ጥያቄ 13. በወንጌል የሚሮጡ ከሌሎች ረዋጮች በሁለት ነገሮች ተለይተዋል፤ እነዚህ ነገሮች ምንና ምን ናቸው?

ጥያቄ 14. በቁጥር 27 ላይ «የተጣልሁ እንዳልሆን» የሚለውና «ሥጋውን መጉሰም» ምን ማለት ነው?

ሐዋርያው በወንጌል ሥረ የሚያጸርገውን መሥዋዕትና ትግል በዘመኑ ከነበሩ ሰረተኞች ጋር ያስተያየዋል። ከእነዚህ ረዋጮች የሚወስዱት ምሳሌዎች ጽል ለማጽረግ የሚያጸርጉትን ረስን የመገዛት መሥዋዕት ነው። ገን ምሳሌው በማመሳሰል ሳይሆን ብዙው በማነጻጸር (በማቃረን) ነው የተነገረው።

ቁጥር 24:- በሰረተኝነት ያለው ሐዋርያው እንደሚኖረውቀው ለውጽጽር የቀረቡት ሁሉ ይሮጣሉ፤ የሚያሸንፈውና ሽልማቱን የሚቀበለው ገን እንዲብቻ ነው። በወንጌል ረጫ ገን ሁሉም በሚገባ ከሮጡ ሁሉም የማይጠፋውን ዘውድ ይቀበላሉ።

እንዲሁም በቁጥር 25 ላይ እነርሱ የሚቀበሉት እክሊል የሚጠፋ እክሊል ነበር። በታሪክ እንደምናውቀው ለሰረተኝነት ሽልማቱ ከዘንባባ የተገመደ እክሊል ነበር። በቶሎ የሚረገፍና የሚጠወልግ ነው። በእውነትም ለሚጠፋ እክሊል እንዳይደርስ ይታገሉ ነበር። ለክርስቲያን ገን በታማኝነት ካገለገለ ሽልማቱ የማይጠፋ የክብር እክሊል ነው። ስለዚህ ሐዋርያው የሚነገረው ረስን መሠዋዕትና ነፃነትን ለጸካቸው እገልገሎት መስጠት ዋጋ እንዳለው ነው።

ቁጥር 26 ላይ «ያለ አሳብ እንደሚሮጥ» ማለቱ ያለ ሥጋት ማለቱ እይዳለም፤ ገን ያለ ዓላማ ዝም ብሎ በጸመነፍሱ የሚሮጥ እይዳለም ማለቱ ነው። ለሚሠረው ሥረ ሁሉ በጸንብ ያሰበበት ዓላማ አለው።

«ነፋስን እንጸሚጉስም» እንጸማያሸንፍ ወይም በመጨረሻ በጽል እንጸማይቆም ሆኖ እየተጠረጠረ አይጸለም የሚረጠው። ነገር ግን በእርግጥ እንጸሚያሸንፍ በእርገጠኝነት ይታገላል፤ (2ኛ ጢሞ. 4: 6-8)። ጳውሎስ የፒዌን ምሳሌ ከሰጠ በኋላ በትግል ውስጥ ስለሚኖረው ነገር ያስረዳናል። የሚታገለው ሰው ዝም ብሎ ነፋስን እንጸሚገስም ሰው አልነበረም። ነገር ግን ጊዜውን ወስዶ፥ ኃይሉንና አስተሳሰቡን ተጠቅሞ ነው የጽሑን አክሊል ለማግኘት የሚጣጣረው።

በዚህም ነጥብ ከገሪክ ሩዋጮች የተለየ ነን። እነርሱ ሲሮጡ ሁሉም ሳይሆኑ እንደ ብቻ ነው አክሊሉን የሚቀበለው። ስለዚህ በታማኝነት ቢሮጡም እንደ ከበለጣቸው ሩጫቸው ዋጋ ቢስ ይሆናል። እኛ ግን እስከፍጻሜ በታማኝነት ከሮጥን ሁላችንም የሕይወት አክሊልን እንቀበላለን።

ቁጥር 27:- «ረሴ የተጣልሁ እንዳልሆን» ማለቱ በወንጌል አገልግሎት ተሰልፎ ረሴን መግዛት አቅቶት ለተነገረው ሽልማት የማይበቃ ሆኖ እንዳይገኝ ማለቱ ነው።

መጣል ማለትም ሁለት ትርጉም ሊኖረው ይችላል።

1ኛ / ሊኖረኝ የሚገባኝን ሽልማት እንዳላጣ፤ (1ኛ ቆሮ. 3: 11-15)።

2ኛ / ረሴን ባለመግዛት በኃጢአት ኑሮ ኖሪ በመጨረሻ በእግዚአብሔር ፍርድ ላይ እንዳልወደቅ ማለት ነው። 2ኛው ትርጉም ይመረጣል። ምክንያቱም ሐዋርያው የሚናገረው ሕይወትን እግዚአብሔር ክብር ስለማዋል ወይም ሕይወትን ለረስና ለሥጋ ምቹት ስለማዋል ነው። እንደ ሰው ክርስቲያን ነኝ እያለ የክርስቲያን ኑሮ ባይኖር እምነቱ ከንቱና የማያድን እምነት እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ይናገራል፤ (ደዕ. 2: 18-26)። እንዲሁም በማቴ. 24: 13 «እስከ መጨረሻ የሚጸና ግን እርሱ ይጽናል» ይላል።

እርግጥ ነው ሰው እንደ ጊዜ ከዳነ እስከ ፍጻሜ በእግዚአብሔር እንጸሚጠበቅ መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምራል፤ (ፊል. 1: 6፤ 1ኛ ተሰ. 5: 23 እና 24)። ግን ይህ ተስፋ ያለው ሰው በታማኝ ሕይወት ተስፋውን ያረጋግጣል። ለዚህ ነው ሐዋርያው «ታገኘ ዘንድ ሩጡ» ያለው። የሮጠም ያልሮጠም በእንድነት የዘላለምን ክብር አይቀበሉም። ብዙዎች በውጭ የሚቆላፍባቸውም ስላሉ «የተስፋን ቃል የሰጠው የታመነ ነውና እንዳይነቃነቅ የተስፋችንን ምስክርነት እንጠብቅ» (ዕብ. 10: 23 እና 24፤ 2ኛ ጴጥ. 1: 2-11)።

ሐዋርያው «ለሌሎች ከሰበክሁ በኋላ» ሲል የወንጌልን ስብከት ማለቱ ነው። የወንጌልም ስብከት ተስፋው የዘላለም ሕይወት ስለሆነ ሌሎች አገኘተውት እርሱ ሊያጣው የሚችለው ያው በወንጌል የተሰጠው ተስፋ

ነው። የቃሉ ትርጉም ይህ ለመሆኑ ምዕረፍ 10ን ስናጠና በተጨማሪ ይረጋገጣል።

ዳውሎስ «ሥጋዬን እየገሰምሁ» ብሎ ይናገራል። ይህን ሲል ልምጭ ይዞ ረሱን ይገርፋል ማለት አይደለም። ነገር ግን በነገር ሁሉ ሥጋውን አስተሳሰቡንና መንፈሱን ለጥሩ ነገር ያስገዛል ማለት ነው። ይህንንም የሚያጸርገው ሁሉ ነገር በእርሱ ቁጥጥር ሥር ሆኖ ወንጌልን በሙሉ ኃይሉ ለማሰረጨት ሲል ነው።

ጥያቄ 15. አንድ ክርስቲያን ወንጌልን በጸንብ እንዳያስፋፋና ዘላለማዊ የውሃ የድል አክሊል እንዳያገኝ የሚያሳኑ አንዳንድ ነገሮች ምንድናቸው?

ትምህርት 5

የፋኛ ቀን ጥናት

የንባብ ክፍል፡- (1ኛ ቆሮ.10:1-13)

ጥያቄ 16. ከቁጥር 1-5 ባለው ክፍል ውስጥ እሥረኤላውያን ወደ ተስፋው ምድር ጉዞ መጀመራቸው ግን ሳይደርሱ በምድረ በዳ ማለቃቸው ከቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ጋር ምን መመሳሰል አለው?

ጥያቄ 17. ክፉ ነገር የሚለው ምኑን ነው?

ጥያቄ 18. ቁጥር 12ን ከበፊተኛው ጥናት ጋር በማወዳደር ዝርዝር መልስ ስጥ።

ጥያቄ 19. በቁጥር 13 ላይ «ፈተና» የሚለው ምንድነው? በተለይ ከቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ሁኔታ ጋር በማወዳደር ገለጽ።

በምዕረፍ 9 መጨረሻ ላይ ያገኘነው ሀሳብ ሐዋርያው «የተጣልሁ እንዳልሆን» በማለት የሚያጸርገውን ጥንቃቄ ነው። እሁንም ያንኑ ሀሳብ በመቀጠል ከእሥረኤላውያን ታሪክ እየጠቀሰ ያስተምራል።

እሥረኤላውያንም ወደ ተስፋው አገር እንዳቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ጉዞ ጀምረዋል። ነገር ግን መጀመራቸው አላዳናቸውም፤ ጣኦትን በመውደዳቸው በምድረ በዳ ወድቀው ቀሩ እንጂ የተስፋውን አገር አልወረሱም። የቆሮንቶስም ክርስቲያኖች እንዲሁ መጠንቀቅ አለባቸው፤ «የቆመ የሚመስለው እንዳይወድቅ ይጠንቀቅ፤» (ቁጥር 12)።

በቁጥር 1 ላይ እሥረኤላውያንን ለቆሮንቶስ አማሮች አባቶች አድርጎ «አባቶቻችን» ይላቸዋል። በዚህ መሠረት ቤተ ክርስቲያን እውነተኛዋ እሥረኤል እንዳሆነች ምንም አያጠራጥርም።

እሥረኤላውያን በዳመናና በባሕር ተጠመቁ ይላል። ጥምቀት የአዲስ ኪዳን ምልክት ነው። ስለዚህ በብሉይ ላክበረው ደህንነት የምልክት እነጋገር ያደርገዋል (ዘፀ.14:31)። ምናልባት የቆሮንቶስ ሰዎች በጥምቀታቸው ይመኩ ይሆናል (1ኛ ቆሮ.1:13-17)። «የጥምቀት ሃሳብ እሥረኤላውያንም ተጠምቀው ነበር፤ ገን ቃሉን ከልባቸው ተቀብለው እስከመጨረሻ ስላልጹ በምጽረ በዳ ወድቀው ቀሩ እንጂ የተጠመቁለትን ተስፋ አላገኙም» እንደሚለት ነው።

መጠመቅ ማለት መተባበር እንደሆነ ይህ ቃል ይመሰክራል «መሴንም ይተባበሩ ዘንጽ ተጠመቁ»። ሙሴ የክርስቶስ ምሳሌ ስለነበር እነርሱ ከምሳሌው ጋር በጥምቀታቸው እንደተባበሩ እኛም በጥምቀታችን ከክርስቶስ ጋር እንተባበራለን (1ኛ 6:3 እና 4)።

ጥምቀትን ምሳሌ አድርጎ ለእሥረኤላውያን እንዳተናገረው ሁሉ ቅዱስ ቁርባንንም እንዲሁ ይጠቀምበታል (ቁጥር 3 እና 4 ዘፀ.16:4 እና 13 ዘኁ.17:1-7 ዘዳ.10:2-13)። መናውና ከአለቱ ውስጥ የወጣው ውኃ ኢየሱስ በቅዱስ ቁርባን ውስጥ የሰጠውን መንፈሳዊ በረከት ያመለክታል። አሁንም ለቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ከቅዱስ ቁርባን ተሳታፊ መሆን የደህንነት ዋስትና እንደሚይሰጥ ገን በክርስቶስ ጸንቶ ሆኖም እንደሚኖረን ያስረዳል።

በቁጥር 6 ላይ ክፉ ነገር የሚለው ያመለክታል ጣዖት ማለቱ ነው። የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች በእውቀታቸው እየተመኩ ከጣዖት ጋር መቀረረብን ስለያዙ ሊያስጠነቅቃቸው ይህን ምሳሌ ከእሥረኤላውያን ተበድሮ ለእነርሱ ያውለዋል።

ቁጥር 7ን ከዘፀ.32:6 ጋር አስተያይ። ቁጥር 8ን ከዘኁ.25:1-9 ጋር አወዳድር። ቁጥር 9ን ከሐዋ.5:9 ጋር አስተያይ። እለመረታትን በዚህ ቦታ «እስኪ ይህን ባደርግ ምን ያደርገኝ ይሆን» እያሉ በጋጢአት መጽናት ነው።

ስለዚህ የቆሮንቶስም ክርስቲያኖች ከጣዖት (ቁጥር 7)፣ ከመሰሰን (ከጣዖት አምልኮ ጋር የተያያዘ የዘመት ሥረ ቁጥር 8)፣ ከመረታትን (ቁጥር 9)፤ ከማገረምረም (ቁጥር 10) መጠበቅ ነበረባቸው። እለበለዘያ በእሥረኤል ላይ የዳረሰው የእግዚአብሔር ቁጣ በእነርሱም ላይ ይደርሳል።

ጥያቄ 20. የእግዚአብሔርን ፍርድ በእንተ ላይ ሊያመጣ የሚችል እዚህ ከተጠቀሱት ኃጢአቶች መካከል ወይም ሌላ በቤተ ክርስቲያንህ ውስጥ የሚታየው የትኛው ዓይነት ነው?

ቁጥር 11 ላይ የእሥረኤል ጉዳይ እኛን ሊያስጠነቅቅን ይገባል። እኛም የምናመልከው አምላክ ያ በእነርሱ ሥረ ባለመጸሐት የፈረደባቸው ስለሆነ እግዚአብሔርን እንናረ። ዘመኑ የተለያየ ነው፤ እኛ በአጼሱ ኪዳን ስላለን ይህ ዓይነት ተግዛዥ አይደርስብንም በማለት ረግቶንን ማታለል የለብንም። ያ በእነርሱ ላይ የደረሰው ተጽፎ የተቀመጠው እኛን ሊያስጠነቅቅን መሆኑን መገንዘብ አለብን።

ቁጥር 12 ሃሳቡን ሰብሶ ይሰጠናል። በብሉይ ኪዳን ዘመን ይኖሩ የነበሩ ሰዎች እኛ የምናገኛቸውን ብዙዎቹን በረከቶች እያገኙም ነበር። የነቢያት ትንቢቶች በተፈጸሙበትም ወቅት በሕይወት አይኖሩም ነበር። እኛ ግን የምንኖረው ኢየሱስ ከተወለደ፣ ከሞተና ከአረገ በኋላ ባለው ዘመን ውስጥ ነው። ስለዚህም ለእኛ ስለኢየሱስ ዘላለማዊ መንገዱት የተሰጠው ተስፋ እየተፈጸመልን ነው።

ይህም ቢሆን ልባችንን በጽንብ መመርመር ይገባናል። እሥረኤላውያን ቀይ ባህርን በማቋረጥ፣ መናውን በመመገብና ከአለቱ ውስጥ የወጣውን ውሃ አብሮ በመጠጣት የእግዚአብሔርን በረከቶች አብረው ተቋቋሰዋል። ነገር ግን ሁሉም የሞቱት ወደ ተስፋይቱ ምድር ከመጽረጣቸው በፊት ነበር። ልክ እንደ እነርሱ እኛም ፈሪሃ እግዚአብሔር ካለው ቤተሰብ ተወልደን፣ የተጠመቅን፣ ሕይወታችንን በሙሉ ቤተ ክርስቲያን የምንሄድ ሆነንም እንኳ ወደ መንገዱት ሰማይ ላንገባ እንችላለን። ጳውሎስ እንዳስጠነቅቀው የጽል አክሊሉን ለማግኘት እስከመጨረሻው ጽረስ መሮጥ አለብን።

የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች በፈተና ውስጥ ነበሩ። ፈተና የሚለው ቃል በግፊት ቋንቋ እንዳስጸት ላሉ ከውጭ በቤተ ክርስቲያን ላይ የሚሰጹ ችግሮችንም ሊያመለክት ይችላል። ወይም ከውስጥ ከልባችን ኃጢአት ለመሥረት ስንፈተንም ሊሆን ይችላል። እነዚህ ሁለት ፈተናዎች ብዙ ጊዜ በክርስቲያኖች ላይ ይከሰታሉ። በዚህ ሁሉ ግን በፈተና ውስጥ ላሉ ክርስቲያኖች እግዚአብሔር ብርታቱን ይሰጣል።

በመጀመሪያ፡- ሁሉም ሰው ይፈተናል። በእኛ ሕይወት ውስጥ የሚያልፉትን ብዙዎቹን ፈተናዎች ከእኛ በፊት የነበሩ ክርስቲያኖች በጽል አልፈዋቸዋል። የብሉይ ኪዳንም መጽሐፍ በእሥረኤል ታልክ ውስጥ ፈተና ስላጋጠማቸው ብዙ ሰዎች ይተርካል።

ሁለተኛ፡- ወደ እኛ የሚመጣውን ፈተና የሚመረውና የሚቆጣጠረው እግዚአብሔር ነው። ፈተናዎቹም እኛ ልንቋቋመው ከምንችለው በላይ

አይደለም። በፈተናው ውስጥ እንኳን እያለን እግዚአብሔር በጽል መንፈስ እንድንጋፈጠው ያደርጋል። ይህንን የሚያደርገው ፈተናውን ከእኛ ላይ ለማስወገድ ሳይሆን በፈተናው ውስጥ ልናልፍበት የምንችልበትን ኃይል ለመስጠት ነው።

ጥያቄ 21. ፈተና እንዳይደርስብህ በማድረግ ፋንታ እግዚአብሔር እንዴት ነው ኃይሉን ሰጥቶ በፈተና ውስጥ ያሳለፈህ? ብዙ ምሳሌዎችን ሰጥ።

ትምህርት 5

የ5ኛ ቀን ጥናት

በዚህ ሳምንት ጥናት ላይ ከለሳ አጽርገህ የመወያያ ጥያቄዎችንም በጥናት መልክ ሠርተህ ከጨረሰክ በኋላ ፈሰህን ለሳምንታዊው ስብሰባ አዘጋጃ።

ሳምንታዊ ስብሰባ

1. ሳምንታዊ የአምልኮ ጊዜ፡- ከተማሪዎቹ ጋር ሊካፈለው የሚችል በዚህ ሳምንት የትምህርት ክፍል ውስጥ የሚገኝ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ ወይም ሃሳብ በመምረጥ የስብሰባው መሬ ከ5 እስከ 10 ጾቂቃ ያህል ጊዜ የሚወስድ የስብከት ጊዜ ማዘጋጀት አለበት።

2. ጸሎት፡- አብረቶሁ ለ10 ጾቂቃ ያህል ስለእያንዳንዳቸውና ስለቤተ ክርስቲያን ቸገር ጸልዩ።

3. ክልሳ፡- ለ15 ጾቂቃ ያህል የዚህን ሳምንት ትምህርት ጠቅላል ባለ መልኩ ተመልከቱት (ከለሳ አጽርጉ)።

መምህር፡- እያንዳንዱ ተማሪ ሳምንታዊ ትምህርቱን ማጠናቀቁንና በጸንብ መረዳቱን ይዩ። እያንዳንዱ ተማሪ ከትምህርት የተማረውን ነገር በዝርዝር ይጻፍ።

የስብሰባው መሬ፡- በዚህ ሳምንት የትምህርት ክፍል ላይ የተመሠረተ ትንሽ ፈተና ብትሰጣቸው ይመረጣል።

4. ውይይት፡- ለ25 ጾቂቃ ያህል የሚከተሉትን ጥያቄዎች ተወያዩባቸው። ሁሉም ሰው የረሱን ሃሳብ ማካፈሉን እርግጠኛ ሁኑ። የእነዚህን ጥያቄዎች ተግባራዊነት በማሳየት ተማሪዎቹ ሰፊ ያለ አመለካከት

እንዲኖረቸው አድርገን።

5. ጸሐፊ፡- የተማረቸሁትን ነገር ተገባረዊ እንድታደርጉት የእግዚአብሔርን እርዳታ በጸሎት ጠይቁ።

1ኛ / በቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ዘንድ የጣዖት ነገር መነሣቱንና በእሥረኢላውያን ሕይወት የደረሰውን አወዳድር። ይህ እኛንስ እንዴት እንዳሚመለከተን አመልከት።

2ኛ / ሀ. በ9:27 ላይ «የተጣልሁ እንዳልሆን» ያለውን አብረረ።
ለ. የእግዚአብሔር ልጆች ከተባልን በኋላ እንዴት ነው የተጣልን ልንሆን የምንችለው?

3ኛ / ሀ. በዳውሎስ ዘመን የነበሩትን የስፖርት ተወዳዳሪዎች ምሳሌ ለምን እንዳተሰጠ አስረዳ።
ለ. እንዴት ነው የክርስትና ሕይወታችን ከውድድር ጋር የሚመሳሰለው?
ሐ. መነሻው ምንድን ነው?
መ. መድረሻውስ ምንድን ነው?

4ኛ / ሀ. እግዚአብሔር እንዴት ነው በፈተና ላይ ያሉትን ሊረዳ ቃል የገባው?
ለ. ይህ እንዴት ነው እኛን የሚያበረታታን?

የሳምንቱ ትምህርት አጠቃላይ መግቢያ

በዚህ ሳምንት ከምዕረፍ 10:14 - 11:26 ያለውን ክፍል እናጠናለን። በመጀመሪያዎቹ ሁለት ቀናት ውስጥ ስለ ክርስቲያን ነፃነት የጀመርነውን እናጠናቅቃለን። ይህም ከ10:14-11:1 ያለው ክፍል ነው። ከዚያ በኋላ ሐዋርያው ወደ ሌላ ትምህርት ዘወር ይላል፤ ስለ ቤተ ክርስቲያን ጉባኤ አምልኮ ውይይት ይጀምራል። በ11:2-16 ስለ ሴቶች መምሪያ ይሰጣል፤ በ11:17-34 ስለ ቅዱስ ቁርባን መምሪያ ይሰጣል፤ ከምዕረፍ 12 እስከ ምዕረፍ 14 ባለው ክፍል ደገሞ ስለመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ሰፊ ትምህርት ይሰጣል። በዚህ ሳምንት ግን የምናጠናው እስከ ምዕረፍ 11 ቁጥር 26 ብቻ ይሆናል። የቀሩትን ክፍሎች በሚቀጥለው ሳምንት እንጀምራለን። እነዚህ ሦስት ነጥቦች፡- ቅዱስ ቁርባን፣ ስለ ሴቶች፣ ስለ መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች እሁንም ጥብቅ ጥያቄዎችንና ክርክርን ስለሚያስነሡ በጥንቃቄ የሐዋርያውን ትምህርት እንመልከት።

የ1ኛ ቀን ጥናት

የንግብ ክፍል፡- (1ኛ ቆሮ.10:14-22)

- ጥያቄ 1. በቁጥር 14 ላይ ከጣዖት ሸሹ ያለው የቆሮንቶስ ክርስቲያናት የጣዖት እምልኮ ቸገር ነበረባቸው? ለመልስህ ማስረጃ ሰጥ።
- ጥያቄ 2. በቁጥር 16ና 17 ላይ ስለምን ገበታ ነው የሚናገረው?
- ጥያቄ 3. በጣዖት ገበታ የመሳተፍ በጻፈ ምንድነው?

ቁጥር 14፡- የቆሮንቶስ ክርስቲያናት «ጣዖት ከንቱ ነው» በሚለው እውቀታቸው እየተመኩ በጣዖት ገበታ የመሳተፍ ዝንባሌ ነበረቸው። በዚያው አስታክው ጸካዎች በልባቸው ጣዖትን ወደማምለክ ይሳባሉ። ይህን ለማሰወገድ ጥብቅ እርምጃ መውሰድ ያስፈልጋል፤ ያም ከጣዖት መሸሸ።

ቁጥር 15፡- የቆሮንቶስ ክርስቲያናት በአዋቂነታቸው ስለሚኮሩ ያንን የሚኮሩበትን እንዲጠቀሙበት ይመክረዋል። ከዚህ ጋር 2ኛ ቆሮ.11:19ን አስተያይ።

ቁጥር 16 እና 17፡- በዚህ ክፍል ሐዋርያው ስለ ጌታ እረት (ቅዱስ ቁርባን) ጥልቅ ትምህርት ይሰጣል። ምንም እንኳን ሐታታ ባያበዛም የሚናገረው ቃል በጣም ጥልቅ ትርጉም ያላቸው ናቸው። በቁጥር 16 ላይ ለቅዱስ ቁርባን የሚቀርበውን ጽዋና ሐብስት እንደምንባርከው ይናገራል። መባረክ ማለት ተረ የሆነውን ጽዋና ሐብስት ለዚህ ለተቀደሰ ተገባር በጸሎት ለእግዚአብሔር መስጠት ማለት ነው። ከዚህ ጋር 1ኛ ጢሞ.4:5ን ስናስተያይ «ሁሉም ምግባችን በጸሎት የተባረከ ነው» እንል ይሆናል። እዎ ሁለቱም ያው በጸሎት ይባረካል፤ ነገር ግን ይህ ሐብስትና ጽዋ የሚባረኩት ለተረ ማዕድ ሳይሆን ለተለየ ዓላማ ነው።

ይህ ጽዋና ሐብስት ከክርስቶስ ጸምና ሥጋ ጋር ሐብረት እንዳለው ይናገራል። ይህ ሐብረት እንዳለ አያከራክርም፤ ግን «ምን ዓይነት ሐብረት ነው» ለሚለው ጥያቄ የተለያዩ መልሶች ስለሚሰጡ በዚህ መልስ ላይ ብዙ ክርክር አለ። በክርስቶስ ዓለም ውስጥ ሦስት ዓይነት መልሶች ይሰጣሉ፤ እነዚህንም በየተረ እንመልከታቸው።

1ኛ. በሥጋ ሐብረት፡- ይህ ትምህርት ሐብስቱና ወይኑ በጸሎት ፍጹም የክርስቶስ ሥጋ ፍጹም የክርስቶስ ጸም ሆኖ ይቀየራል ይላል። ይህ ትምህርት ከመጽሐፍ ቅዱስ ጽጋፍ የሌለው ነው። ሐብስቱና ወይኑ ፍጹም የክርስቶስ

እካል ሆነው ከተቀየሩ የምንቆርሰው እንገደህ ምሳሌው ሳይሆን እርሱ ፈሰሰው፤ ይህም ከሆነ በየጊዜው በመቆረስ በተደጋጋሚ ይሠዋል ማለት ነው። ክርስቶስ እንደ ጊዜ ብቻ በመሠዋት ሕዝቡን ስለቀደሰ ደጋግሞ እይሠዋም፤ (ዕብ.9:25 እና 26)። ስለዚህ ይህ ትምህርት ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጭ ነው ማለት አለብን።

ጥያቄ 4. እንደዚህ ዓይነት እምነት ያላቸው በኢትዮጵያ ውስጥ አሉ? ካላወቅህ የካቶሊክ ወይም የኦርቶዶክስ እማኞችን ስለ ቅዱስ ቁርባን ያላቸውን እምነት ጠይቅ።

2ኛ. የመታሰቢያ ሕብረት፡- በሚቀርበው ሕብስትና ወይን እንዲሁም በክርስቶስ ሥጋና ደም መካከል ምንም ገንጥነት የለም። ገንጥነቱ ምሳሌያዊ የሆነ የመታሰቢያ ሥርዓት ብቻ ነው። ይህ ገን የመጀመሪያውን ስሕተት ለማስወገድ ከመጠን በላይ የሸሸ ይመስላል። ዝምድናው የመታሰቢያ ቢሆን ኖሮ እንዴት ሐዋርያው ጽዋውና ሕብስቱ ከክርስቶስ ጋር ሕብረት አላቸው ይላል?

3ኛ. መንፈሳዊ ሕብረት፡- በሕብስቱ በጽዋውና በክርስቶስ መካከል መንፈሳዊ ሕብረት አለ። ይህም ሕብረት ከሕብስቱ ጽዋው የሚካፈሉት ከክርስቶስ እንደሚካፈሉ ያመለክታል። ይህም ሕብረት መንፈሳዊ ስለሆነ የምንካፈለውም በእምነት እንጂ በሥጋ አይደለም። እፋችን ሕብስቱን ሲበላ መንፈሳችን ደግሞ ክርስቶስን በእምነት ይመገባል። በዚህ ሕብስትና ጽዋ እማካይነት በእምነት ክርስቶስ በመንፈሳዊ ዓይኖቻችን ፊት ይቀርባል፤ በእምነት እንድንቀበለውም ይጋብዘናል። ይህ እንደዚህ ያለው ከክርስቶስ ጋር ሕብረት እማኞችንም ያስተባብራል። በቁጥር 17 ላይ የሚናገረው ይህንኑ ነው። በቅዱስ ቁርባን በኩል እንደነትን ከክርስቲያን ወንድሞቻችን ጋር እንመሠርታለን።

ጥያቄ 5. ስለ ቅዱስ ቁርባን ቤተ ክርስቲያንህ ከሦስቱ ሃሳቦች የትኛውን ነው የምትደግፈው? ለምን?

ቁጥር 18፡- ይህን ሕብረት ከብሉይ ኪዳን መሥዋዕት ጋር በማመሳሰል ያስተምረል። ሆኖም ስለ መሥዋዕት ከብሉይ ኪዳን የጠቀሰው ቅዱስ ቁርባንም መሥዋዕት ነው ብሎ ለማስተማር እንዳልሆነ ማስተዋል አለብን። የማይሆንበትም በአዲስ ኪዳን ክርስቶስ እንደ ጊዜ ብቻ ስለተሠዋ ሌላ መሥዋዕት በምሳሌም መልክ እንኳ ቢሆን አይቀርብም፤ (ዕብ.9:25 እና 26)። ሐዋርያው የብሉይ ኪዳንን መሥዋዕት የጠቀሰው ከመሥዋዕቱ የሚበሉ ከመሠውያው ጋር ሕብረት አላቸው ለማለት ብቻ ነው። ይህም የሆነው በመሠውያውና በመሥዋዕቱ መካከል ሕብረት ስላለ ነው። እንዲሁም በክርስቶስና በቅዱስ ቁርባን መካከል ሕብረት ስላለ ከቅዱስ ቁርባን የሚሳተፉም ከክርስቶስ ጋር ሕብረት አላቸው።

ቁጥር 19 እና 20:- በዚህ ክፍል ሐዋርያው ወደ መሠረታዊ ነጥቡ ይመለሳል። ጣዖት ከንቱ ነው ማለት ለጣዖት የሚሠዋም እንዲሁ ከንቱ ነው ማለት አይደለም። ሰው ለጣዖት የተሠዋውን በሚበላበት ወቅት ከጣዖት ጋር ዝምጽናን ይፈጥራል። ይህም ዝምጽና ከከንቱ ነገር ጋር ሳይሆን ከአጋንንት ጋር ነው። አሕዛብ በጣዖት አምልኮአቸው የሚሠሙት ለአጋንንት ነውና። ስለዚህ ክርስቲያን በቅዱስ ቁርባን በኩል ከአጋንንት ጋር ሕብረት ሊመሠርት አይገባውም። ክርስቲያን ከጣዖት መሸሽ አለበት።

ቁጥር 21 እና 22:- ሰው የጌታ ከሆነ ከአጋንንት ጽዋ ፈጽሞ መረቅ አለበት። በምንም ምክንያት «ጣዖት ከንቱ ነው» በሚለው እውቀት እየተመካ ከሰይጣን ጋር ማህበረተኝነት ሊፈጥር አይገባውም። ይህንንም ማጽረግ እግዚአብሔርን በባዕጽ አምልኮ ማስቀናትና ረስን በታላቅ ፍርጽ ላይ መጣል ነው። ስለዚህም አገጋ ሐዋርያው በዚህ ምዕራፍ ከ1-13 ባለው ክፍል ውስጥ አስተምሮአል።

ጥያቄ 6. በእኛ ዘመን ከሰይጣን ጋር ሕብረት እንዳናሳይ መሸሽ የሚገባን ነገሮች አሉ? ምን ምንጽናቸው? ምክንያቱን አብረረ።

ትምህርት 6

የ2ኛ ቀን ጥናት

የንባብ ክፍል:- (1ኛቆሮ.10:23-11:1)

ጥያቄ 7. በቁጥር 23 እና በ6:12 መካከል ያለውን መመሳሰል ወይም መለያየት አስረጻ።

ጥያቄ 8. በቁጥር 28 ላይ «ከሕሊና የተነሣ» ማለቱ ምን ማለቱ ነው?

ጥያቄ 9. በቁጥር 33 ላይ ማሰናከል የሌለብን ሰንት ወገኖች አሉ?

ቁጥር 23 እና 24:- በዚህ ቁጥር ላይ ያለው አነጋገር ከምዕራፍ 6:12 ጋር ይመሳሰላል። በዚያ «ሁሉ ተፈቅዷል ሁሉ ግን አይጠቅምም» በማለት የክርስቲያንን ነፃነት በፈስ ጥቅም ሲያጥር፥ በዚህ ጥቅስ ላይ ጸገሞ «ሁሉ ተፈቅዷል ሁሉ ግን አያንጽም» በማለት የክርስቲያንን ነፃነት በወንጽም ጥቅም ያጥራል። በዚያኛው ክፍል ክርስቲያን ለምንም ነገር መገዛት ስለሌለበት በዘመኑ ቀንበር ሥር መዋል እንዳለበት ሲያስተምር በዚህ ክፍል ጸገሞ ክርስቲያን የፈሱን ጥቅም ብቻ ሳይሆን የወንጽሙንም ጥቅም ማየት እንዳለበት ይነገረናል።

ክቁጥር 25-28:- የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች በጣዖት ምክንያት ከባድ ቸገር እንደገጠማቸው በትምህርት እረት መገቢያ ላይ ተመልክተናል። ደን ቸገር ለመቋቋም እንዲቸሉ እሁን መመሪያ ይሰጣቸዋል። በመጀመሪያ:- ይህ በእግዚአብሔር ስም ነው ወደ የተሠዋው ብሉ ሳይጠይቅ እማኙ ከሥጋ ቤት የፈለገውን ነገር መግዛት ይቻል ነበር። ሁለተኛ:- ከማያምኑ ቤት ክርስቲያን ተጋብዞ ቢሄድ የቀረበለትን ይበላል እንጂ «ይህ ለጣዖት ተሠውቶ ነበር ወይ?» እያለ መመረመር አያስፈልገውም። እስካላወቀ ድረስ ለጣዖትም የተሠዋ ቢሆን መብላቱ አያረከሰውም። ሦስተኛ:- ነገር ግን «ይህ ሥጋ ለጣዖት ተሠውቶ ነበር» ተብሎ ቢነገረው መብላት የለበትም። ይህም «ከሐሊና የተነሣ» ነው። የጸካማ ክርስቲያን ወንድሙን ሐሊና ማለቱ ነው። እንገዲህ እርሱ በእውቀት ገልጾ የጣዖቱ ምግብ ሐሊናውን ባያረከሰውም የጸካማ ወንድሙ ሐሊና ይረከስበታልና ከመብላት መጠበቅ አለበት።

ለጣዖት የተሠዋ መሆኑን ባያውቅና ቢበላ የማይረከስበት ምክንያት ምግቡ በረሱ ከእግዚአብሔር የመጣ ስለሆነ ነው፤ «ምጽርና በእርስዋ የሞላት ሁሉ የእግዚአብሔር ነውና»። ለጣዖት የተሠዋ ርኩስ የሆነበት ምክንያት ሰው በወሰደበት እርምጃ ነውና ያ እርምጃ እስካልታወቀ ድረስ ምግቡ እርኩስ አይሆንም።

ክቁጥር 29:- «እርህኔ በሌላ ሰው ሐሊና የሚፈረድ ሽረ ስለ ምንድነው?» ለጣዖት የተሠዋ ሥጋ እንድት ጋይል ያለው የሚመስለው ክርስቲያን ጠንካራው ክርስቲያን ሲበላ ካየ «ይኼ ክርስቲያን ሆኖ እንዴት ለጣዖት የተሠዋውን ሥጋ ይበላል?» ብሎ በልቡ (በሐሊናው) ይረርዳበታል። በዚህም ሐሊናው በሌላ ሰው ሐሊና ፍርድ ላይ ወደቀ ማለት ነው። ስለዚህ ሐዋርያው ረስን በሌላ ሰው ሐሊና ፍርድ ሥር ያለ አግባብ ማስቀመጥ ጥሩ አለመሆኑን ይናገራል።

ክቁጥር 30:- ሰው እግዚአብሔር የሰጠውን በረከት ሲጠቀምበት የሌሎችን «ስድብ» መጋበዝ የለበትም። በጸጋ የተሰጠንን በምስጋና ተቀብለን ከመብላታችን በፊት «ይህ እኩሌን ያሰናከል ይሆን ወይ» ብለን ማመዛዘን አለብን።

ጥያቄ 10. በዛሬ ዘመን ክርስቲያኖች ስለነፃነት የተለያየ ሃሳብ አላቸው። ልዩነቱ በምን ፃይነት ነገሮች ላይ ነው? ብርቱ ክርስቲያን የትኛው ነው? ጸካማውስ የትኛው ነው?

በክቁጥር 31-33:- ላይ ሐዋርያው ነገሩን ወደ አጠቃላይ ነጥብ አምጥቶ የምንሠራውን ሁሉ ከሌሎች ጥቅም አንፃር በማመዛዘን እንጂ የረሳችንን ጥቅም ብቻ በማሳደጽ ለሰው ማሰናከድ እንዳንሆን መጠንቀቅ እንዳለብን ያስተምረናል። ዳውሎስ ሦስት ዋና ዋና ክፍሎችን እንደምሳሌ

ተጠቅሟል። በመጀመሪያ፡- በሙሴ ሕግ ሥር የሚኖሩትን እይሁዳውያን ትሁለተኛ፡- በሙሴ ሕግ ሥር የሚኖሩትን ገሪኮች ወይም አሕዛቦች ትሁለተኛ፡- የአማኞች ማህበር የሆነቸውን ቤተ ክርስቲያን። ያለንን ነፃነት እንጠቀምበት ወይም እንጠቀምበት ብለን መወሰን ያለብን ከላይ በተጠቀሱት ምድቦች ወይም በሌሎች ምድቦች ላይ የሚኖሩበትነታቸውን ጉዳት በመገምገም ነው። ይህንንም በማጽረግ ፍቅር እንዲገዛን እናጸርጋለን። ይህንንም ለማጽረግ የረሱን ምሳሌ ያስታውሳቸዋል፤ (ዓ.10-23)። ከሁሉም በላይ ሕይወታችንና አረማመዳችንን በእግዚአብሔር እጅ ውስጥ አድርገን እርሱን ሊያስከብርና ሊያስጸስት በሚችል መንገድ ለመሥረት መጣር አለብን፤ አበላላችንና አጠጣጣችንንም ቢሆን ለእርሱ ክብር እንዲውል ማጽረግ አለብን።

11:1፡- ይህ ሌሎችን ለመጥቀም የመኖር እርምጃ ሐዋርያው በገሉ ያወጣው ሕግ ሳይሆን የጌታችን የረሱ እርእያ ነው፤ (ማር.10:45)። ስለዚህ ክርስቲያንም እንዲሁ እንዳሐዋርያው የሌሎችን ጥቅም በማስቀደም እንዳ ጌታ መሆን አለበት። በዚህ ስለክርስቲያን ነፃነት በምዕረፍ 8 የጃመረውን ትምህርት ይጸመድማል።

ጥያቄ 11. ሌሎች ክርስቲያኖች የማያጸርጉትን፣ ነገር ገን እኔ በእግዚአብሔር ፊት ነጻ ነኝ ላደርገው እቶላለሁ ብለህ የምታደርገው ነገር ምንድነው? ለእነርሱስ ስትል መብትህን የተውከው እንዴት ነው?

ትምህርት 6

የ3ኛ ቀን ጥናት

የኅብብ ክፍል፡- (1ኛ ቆሮ.11:2-16)

መገቢያ

ባለፈው ጥናት ክፍል 7ን ጣዖትና ነፃነት በሚል ርዕስ አጥንተን ጸመደምን። እሁን ጸገሞ ክፍል 8ን እንጃምረለን። ይህም «በቤተ ክርስቲያን ጉባኤ ውስጥ የነበሩ ቶግሮች» የሚል ነው። የሚገኘውም ከምዕረፍ 11 እስከ ምዕረፍ 14 ነው።

ጥያቄ 12. በቁጥር 2 ላይ ወገ ሲል ምን ማለት ነው?
ጥያቄ 13. እግዚአብሔር የክርስቶስ ረስ ነው ያለውን የክርስቶስን

እምላክነት በማሰብ ማብረሪያ ስጥ።

ጥያቄ 14. ቁጥር 5 ላይ ሲት በጉባኤ እንደምትተነብዩና እንደምትጸልይ ሲናገር ይህን ክፍል ከ1ኛ ቁጥር.14:34 እና 35 ጋር እንዴት እናስታርቀዋለን? በተጨማሪም 1ኛ ጢሞ.2:11-12ን ተመልከት።

ጥያቄ 15. የሴት መከናከብ ወይም ረዥም ፀጉርዋ የምን ምልክት ነው?

ጥያቄ 16. ወንድ የሴት ረስ ነው የሚለውን ከገላ.3:28 ጋር በማወዳደር እስታረቁ ሃሳብ ዓፍ።

በቁጥር 2 ላይ ወገ የሚለው እነጋገር ለቤተ ክርስቲያን የተሰጠ የሐዋርያት ትምህርት ነው። በዚያን ጊዜ እኛ እንዳለን ቤተ ክርስቲያን የሃዋርያት ትምህርት በጽሑፍ ውሎ ገና አልተሰጣትም ነበር። በቃል ይዛመት ስለነበር ወገ ተባለ። አሁን ግን የሐዋርያት ትምህርት በጽሑፍ ውሎ በመጽሐፍ ቅዱስ ስለቀረበልን በቃል በሚተላለፍ ወገ እንገዛም፤ በጽሑፍ ላይ በዋለው በሐዋርያት ትምህርት እንጂ።

የክርስቶስ ረስ እግዚአብሔር ነው ሲል ክርስቶስ በሰውነቱ የባሪያን መልክ ይዞ ስለመጣ በሰውነቱ የአብ ዝቅተኛ ሆነ። ወንድ የሴት ረስ ነው ሲል አብ የክርስቶስ ረስ እንደሆነ በዚያው መንገድ ወንድም የሴት ረስ ነው ማለት አይደለም። ሦስት ደረጃዎች ተሰይመዋል፤ ገን ሦስቱም የተለያዩ ትርጉም አላቸው። ምንም እንኳ ወንድ የሴት ረስ ይሁን እንጂ ወንድና ሴት በእግዚአብሔር ፊት እኩል ናቸው፤ (ቁጥር 12፤ ገላ.3:28)። ስለዚህ ይህ ረስነት በተወሰነ መንገድ የአገልግሎት ወይም የአስተዳደር ቅጽም ተከተል ብቻ ነው።

እንዲሁም ክርስቶስ የአብ ዝቅተኛ ነው በሚለው ደረጃ አይደለም ወንድ የክርስቶስ ዝቅተኛ የሆነው። ክርስቶስ በእንደ በኩል የአብ እኩድ ነው፤ ወንድ ግን በምንም ዓይነት የክርስቶስ እኩድ አይሆንም። ስለዚህ እነዚህን ቅጽም ተከተሎች በየአካሄዳቸው መመልከት አለብን እንጂ ማደባለቅ የለብንም።

የጌዘጋጃ ማስታወሻ

ስለ የበላይነት በሚናገርበት ጊዜ፥ ዳውሎስ የሚናገረው ስለ ሥልጣን ነው እንጂ እኩልነታቸውን በተመለከተ አይደለም። ዳውሎስ ሦስት ግንኙነቶችን በዝርዝር ይጽፋል።

፩ኛ፡- የእግዚአብሔር አብንና የእግዚአብሔር ወልድን ግንኙነት በተመለከተ ነው። ምንም እንኳን ሁለቱም እኩል እግዚአብሔር ቢሆኑም ወልድ ረሱን በአብ ሥልጣን ሥር አስገዝቷል። (ለምሳሌ፡- ዮሐ.5:19-44)። እዚህ ላይ ያልተጠቀሰው ሌላ ነገር ደግሞ፥

እገዚአብሔር ወልድ ከቤተ ክርስቲያን ጋር ያለው ግንኙነት ነው፤ እርሱም የቤተ ክርስቲያን ሬስ ነው። (ለምሳሌ፡- ኤፌ.1:22-23፥ 4:15-16)።

ሁለተኛ፡- እገዚአብሔር በሰው ላይ ሙሉ ሥልጣን አለው። ምንም እንኳን እገዚአብሔር ወልድና ሰው በፍጥረታቸው የተለያዩ ቢሆኑም ሰው ለእገዚአብሔር ወልድ ሁለንተናውን አስገዝቶ ታማኝነቱን መግለጽ ይኖርበታል።

ሦስተኛ፡- በወንድና በሴት መካከል ያለው ግንኙነት ነው። በፍጥረታቸው ወንድና ሴት ለእገዚአብሔር እኩል ናቸው። በእገዚአብሔር ፍጥረት ውስጥ ግን በቤቱ ላይ ያለው ሥልጣንና ኃላፊነት የተሰጠው ለወንዱ ነው።

እንዳንድ ክርስቲያኖች ይህንን እንደሥልጣን ሳይሆን እንደ ክብር ነው የሚመለከቱት። ኢየሱስ እገዚአብሔርን እንዳከበረው ሁሉ፥ ሰው ኢየሱስን ማክበር አለበት፤ ሴቲቱም ባልዋን ማክበር አለባት ይላሉ።

ከሁለቱ አመለካከቶች ውስጥ የትኛውንም የምንደገፍ ብንሆን ዳውሎስ የሚለው ባልዋው ይህንን ሥልጣኑን በመጠቀም ሴትየዋ ላይ ቸገር አይፍጠር ነው። እዚህ ላይ የተጠቀሰው ሥልጣን በፍቅር፥ በትዕግሥትና በሩኅሩኅነት ሊታገዝ የሚገባው ሥልጣን ምሳሌ ነው። በኢየሱስና በእገዚአብሔር አብ መካከል ያለውን ግንኙነት፥ በሰውና በኢየሱስ መካከል ያለውን ግንኙነት እንደ ምሳሌ በማቅረብ ነው ወንድ ያለውን ሥልጣን በግልጽ የሚያሳየን። እዚህ ላይ የምንመለከተው አንድ ሄተ በባሪያው ላይ ያለውን ዓይነት ሥልጣን አይደለም። መከናከብ የሴት ከወንድ ሥር የመሆን ምልክት ነው። ይህን ለወንድ ተገዥነትዋን በመከናከብ ወይም ፀጉሯን በተከሸዋ ላይ እንዲንዘረፈና በማድረግ መግለጥ ነበረባት።

የአዘጋጅ ማስታወሻ

በዳውሎስ ዘመን እንደ ባሕል ሆኖ አንድ ሴት ባልዋ በእርሷ ላይ ያለውን ሥልጣን እንደምታምንበትና እንደምትቀበለው ታላይ የነበረው በመከናከብና ፀጉሯን በማሳደግ ነበር ብለው ብዙ ክርስቲያኖች ይገምታሉ። ፀጉሯን ሳይከናከቡ ማምለክ ባሕል ሆኖ ይታይ የነበረው እንደአመፅና እንደ መጥፎ የአስተዳደግ ጸረጃ ነበር። ሴተኛ አዳሬዎቹ ብዙውን ጊዜ ፀጉረቸውን ይላጩት ነበር። ሴቲቱ አመፅን ካስነሣች እንደ ሴተኛ አዳሬ ጸረጃዋን እንዳሳነሳች ይቆጠራል ብሎ ነው እዚህ ላይ ዳውሎስ የሚያስጠነቅቀው። ስለዚህም እነዚህ ክርስቲያኖች ለእኛ ዛሬ ዋነኛው ትምህርት ረስን መከናከብ ወይም ፀጉሯን ማስረዘም ሳይሆን ባሕልን በማይቃረን ሁኔታ ሁለንተናዊን ለባልዋ መስጠቷንና እርሱን ማክበሯን ማረጋገጡ ነው ዋና ነገር ይላሉ። (ለምሳሌ፡- በእንዳንድ ባሕሎች ውስጥ በመንገድ ላይ ሴትዬዋ ከባልዋው

በስተኋላ ነው የምትሄደው።)

በቁጥር 5 ላይ በጉባኤ የምትጸልይና የምትተነብይ ሴት እንዳለች አስመስሎ እንዲያው ለሃሳብ መንጸርጸፈያ ያህል ብቻ ይጠቅሳል። ይህን አነጋገሩን ይዘን «ሴት በጉባኤ መጸለይና መተንበይ ትችላለች» ማለት እንችላለን። ምክንያቱም በምዕረፍ 11 ቁጥር 34 እና 35 ላይ ሴት በጉባኤ መካከል ዝም እንድትል ያዛል።

በዚህ ክፍል የተናገረው በ1ኛ ቆሮ.14:34 እና 35 እንዲሁም በ1ኛ ጢሞ.2:11-14 ባሉት መተርጉም አለበት። በዚህ ክፍል ረሷን ሳትሸፍን የምትጸልይ ወይም የምትተነብይ ሴት ትተንብይ ወይም ትጸልይ ማለቱ አይጸለም፤ ምክንያቱም ይህን እንዳታጸርግ ከላይ በተጠቀሱት የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ከልክሏታል። የሴቶች በጉባኤ መናገር በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሥነ ሥርዓት አሳጥቶ ስለነበር ሐዋርያው ያን ተግዛጽ በዚህ በቁጥር 5 ላይ ሳይሆን በ14:34 እና 35 ላይ ያስረዳል።

ይህ ትምህርት በብዙዎች ዘንድ ተቀባይነት አጥቷል፤ ይህም የሆነበት ምክንያት የሐዋርያው ቃል ገልጽነት ጉድሉት ሳይሆን ሰዎች በረሳቸው ሃሳብ ላይ ተመርኩዘው የእግዚአብሔርን ቃል መቀበል ስለተሳናቸው ነው። ነገር ግን እንዲህ የሐዋርያውን ትምህርት አለመቀበል ሐዋርያውን እንዳስቆጣው በ14:34-38 ላይ እናነባለን። እንግዲህ የሴቶች አስተማሪዎች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሲሰለፉ ከሐዋርያው ትምህርት እንዳፈነገጡ መገንዘብና ይህን ስሐተት ማረም አለብን። ይህ እግዚአብሔር የሰጠን መመሪያ ነው እንጂ አንዳንዶች እንዳጣመሙት ወንዶች በሴቶች ላይ የሰነዘሩት ጭቆና አይጸለም። እግዚአብሔር የከለከላትን ለሴት ይሰጥ ማለት በሰው ጥበብ ሴትን የሚያከብር እርምጃ ይመስላል፤ በእግዚአብሔር ቃል መሠረት ግን ሴትን የሚያዋርጽ እንጸሆነ ይናገራል። የሴት ክብር በእግዚአብሔር ቃል ላይ ማመጽ ሳይሆን ለእግዚአብሔር ቃል ተገዥ መሆን ነው።

ይህንንም በሐዋርያው ዘመን በነበረው ባህል ረሷን በመከናከብ ታላይ ነበር፤ ምልክቱ ያ ነበርና። አሁን ግን በባህላችን መከናከብ የዚያ ምልክት ስላልሆነ ከመከናከብ ነፃ ናት፤ ግን ከወንድ ሥልጣን ሥር መሆንና በቤተ ክርስቲያን ጉባኤ መካከል ጸጥ ማለት በፈጣሪ የተሰጠ ሥርዓት ነው እንጂ የባህል ጉዳይ አይጸለም። ይህንንም በትህትና መቀበል የሴት ክብር ነው፤ ማመጽ ግን ውርደቷ ነው፤ (ቁጥር 5 የመጨረሻውን ዐረፍተ ነገር ተመልከት)።

የአዘጋጁ ማስታወሻ

የዚህ መጽሐፍ ፀሐፊ ምንም እንኳን ረስን የመከናከቡ ነገር በጽውሎስ ዘመን የነበረ ልማጽ ቢሆንም ሴቶች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በጭረሽ መናገር እንዳሌለባቸው ያምናል። ያም ሆነ ይህ ብዙ መጽሐፍ ቅዱስን

የሚከተሉ ክርስቲያኖች ይህንን ክፍል በሚከተሉት ዓይነት አተረጎሞች ይተረጎሙታል።

የተወሰኑ ነገሮችን ካሟሉ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሴቶች በጉባዔ መካከል የመጸለይና የመተንበይ (የእግዚአብሔርን ቃል በሕዝብ ፊት የመናገር) እገልገሎት ሊኖረቸው ይችላል ብለው ያስባሉ። ለዳውሎስ የሚያሟሉት ረሳቸውን መከናከቱ ነበር። ለምን ረሳቸውን መከናከቱ ዋና ነገር ሆነ? ምንም እንኳ እንዳንጽ ክርስቲያኖች ሴቶች ወደ ቤተ ክርስቲያን ሲመጡ ረሳቸውን መከናከብ አለባቸው ብለው ቢያምኑም ብዙዎች ግን ይህ አክብሮትን ለማሳየት በዳውሎስ ዘመን ይደረግ የነበረ ባሕላዊ ልማድ ነው ብለው ያምናሉ። (ለምሳሌ በእስላሞች ዘንድ ይህ የተለመደ ነው።) በዚህ ክፍል ውስጥ የሚገኘውን ጽሑፍ በተመለከተ ሁለት የተለያዩ አስተሳሰቦች ተሠንዘረዋል።

ሀ. እንዳንጽ ክርስቲያኖች እንደሚሉት ከሆነ በመጽሐፍ ቅዱስ ሊናገረው የረለገው እንደ ሴት በሸማግሌዎችና በባልዋ ሥልጣን ሥር መሆን እንደሚገባት ነው። እነዚህ ሰዎች እንዲት ሴት ባሕላዊ በሆነ መንገድ በቤተ ክርስቲያን መሬዎችና በባልዋ ሥልጣን ሥር መሆኗን ካሳየች ዛሬ በቤተ ክርስቲያን መፀለይና ትንቢት መናገር እንደምትችል ይናገራሉ። ምንም እንኳን እንዳንጽ ረሷን መከናከቧን እንደ ትልቅ ነገር ቢያዩትም፤ ሌሎች ጸገሞ በቤተ ክርስቲያን ሸማግሌዎች ሥልጣን ሥር ረስዋን ማስገዛትዋን ማየት እንደሚገባን ይናገራሉ። በዚህም ምክንያት እንዳንጽ ክርስቲያኖች ይህንን ክፍል ሲተረጎሙ፡- «እንዲት ሴት እንድትጸልይ ወይም እንድትናገር በቤተ ክርስቲያን ሸማግሌዎች ከተፈቀደላት ልታደርገው ትችላለች፤ ምክንያቱም በሸማግሌዎቹ ሥልጣን ሥር ሆና ስለምታደርገው ነው። ይህንን ስታደርግም የሸማግሌዎቹን ሥልጣን ለመቀናቀን ብላ አይጸለም» ይላሉ።

ለ. ሌሎች ክርስቲያኖች ጸገሞ ትኩረት የተሰጠው እንደ ሴት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በምትናገርበት ጊዜ ስለሚኖረት ጨዋነት (ሥነ ሥርዓት) ነው ይላሉ። እነዚህ ሰዎች እንዲት ሴት ጨዋነቷን ሳትጠብቅ ለሌሎች መዘበቻ እስካልሆነች ጽረስ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መናገር ትችላለች ብለው ያምናሉ። ረስ የመከናከቱ ነገር በዳውሎስ ዘመን ብዙ ሰዎች የሚያደርጉት ነገር ስለነበር እንዲት ሴት ያንን ሳታደርግ በሕዝብ ፊት ለመናገር መውጣቷ ጨውነቷን እንዳልጠበቀች ያሳያል። እነዚህ ሰዎች ዳውሎስ «እንዲት ሴት ረሷን ከተከናከበች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መጸለይ ወይም ትንቢት መናገር ትችላለች» ነው የሚለው ብለው ያምናሉ። ስለዚህ እነዚህ ክርስቲያኖች ዛሬም ቢሆን በዚህ ክፍል መሠረት እንዲት ሴት በጨዋነት ከለበሰች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በሕዝብ ፊት ቆማ መጸለይም ሆነ ትንቢት መናገር ትችላለች ይላሉ።

የትኛውንም አመለካከት ብንመርጥ በእዲስ ኪዳን ውስጥ ሴቶች ብዙ

ኃላፊነትን ይዘው መሥረታቸውን መዘንጋት የለብንም። ለምሳሌ፡- ሁለት ነቢይ የነበሩ ሴት ልጆች ስለነበሩት ፈሊጾስ ስለሚባል ሰው እናነባለን። በሌላ ቦታ ደግሞ እግዚአብሔር ጽርስቅላ የምትባልን ሴት በመጠቀም እጽሑሱን እንዳስተማረው እናያለን። ግልጽ ያልሆኑ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎችን በማየት የሴቶችን አገልግሎት ውስን እንዳናደርገው መጠንቀቅ አለብን። ምንም እንኳን ሴቶች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንዲሰብኩ ባይፈቀድላቸውም ከቤተ ክርስቲያን ውጪ ግን የእግዚአብሔርን ቃል ማስተማር ይችላሉ።

በትምህርት 8 የሦስተኛ ቀን ትምህርት ላይ የሴቶችን በቤተ ክርስቲያን የመናገር መብት በተመለከተ የተዳፈውን ሌላ የአዘጋጁን ማስታወሻ ተመልከት።

በቁጥር 6 ላይ ሴት ለወንድ ታዛዥ ለመሆንዋ ምልክት ባታደርግ ረስዋን እንዳተላጩታ ይቆጠረል ማለቱ ነው። ይህን እንደ አማረጭ ማቅረብ ሳይሆን ያለመከናብን ውጤት ማስረዳቱ ነው።

በቁጥር 10 ላይ ስለ መላእክት ማለቱ ቅዱሳን ለአምልኮት ሲሰበሰቡ መላእክትም ተመልካች ሆነው ይቀርባሉና ሴት ክብርዋን ጠብቃ መገኘት አለባት ማለቱ ነው። «በረሰዋ ሥልጣን ሊኖረት ይገባል» ሲል አዲስ ሃሳብ መስጠቱ አይደለም፤ ግን ሴት የወንድ ተገዥ ሆና ትቅረብ ማለቱ ነው። በረሰዋ ላይ ሲል በጭንቅላቷ ላይ ማለቱ ነው። ከወንድ ሥልጣን ሥር መሆንዋን የሚያመለክተውን የረስ ሸፋን እጽርጋ ትቅረብ።

ይህን የሴትን ለወንድ ተገዥነት በተፈጥሮ ሴት ከወንድ ታንሳለች ወደ ማለት ትርጉም እንዳይወሰድ ሐዋርያው ሴትና ወንድ በእግዚአብሔር ፊት እኩል እንዳሆኑና እንደ ያለ ሌላው እንዳማይሆን ይናገረል፤ (ቁጥር 12)። ከዚህም ጋር ገላ.3:28 ይስማማል።

ትምህርት 6

የ4ኛ ቀን ጥናት

የንባብ ክፍል፡- (1ኛቆሮ.11:17-26)

ጥያቄ 17. በቁጥር 18 ላይ መለያየት በመካከላቸው እንዳነበር ሐዋርያው ይናገረል፤ ያ መለያየት ምን ዓይነት ነበር?

ጥያቄ 18. በቁጥር 19 ላይ ወገኖች ሲል ምን ማለቱ ነው?

ጥያቄ 19. በቁጥር 20 ላይ «የምትበሉት የጌታ እረት አይደለም» ካለ በኋላ ከቁጥር 23-26 መምሪያ ይሰጣል፤ በሁለቱ መካከል

ደለውን ዝምድና እስረዳ።

ቁጥር 17፡- ጉባኢያቸው ዳስ የማይልና የማይገቡ ነገሮች የሚካሄዱበት እንደሆነ ይናገራል። ይህ ሥነ ሥርዓት መጉዳል በሴቶች በኩል ብቻ ሳይሆን በቅዱስ ቁርባንም ሥርዓት እንደሆነ እናደልን። ይህን ትእዛዝ ሊሰጥ ሲል የሚከተለውን ስለቅዱስ ቁርባን መምሪያ ማለቱ ነው።

ቁጥር 18፡- መለያዎት በመካከላቸው እንዳነበር ሰምቷል። ይህ መለያዎት በመሬዎች የተነሳ ተፈጥሮ እንዳነበርም ከዚህ በፊት በምዕረፍ እንደ ተመልክተናል። ደሁኑ ገን በቅዱስ ቁርባን የተነሳ ነው። የሰማውን ወረ እምናታል።

ቁጥር 19፡- መለያዎት በሚፈጠርበት ጊዜ እንደ ስህተት ተፈጥሮ ስለሆነ ብዙውን ጊዜ መለያዎቹ ያን ስህተት በፈጠሩትና ያን ስህተት በተቃወሙት መካከል ስለሚሆን እንደ ወገን ሲመሰገን እጥፈው ወገን ጽግዎ ሲነቀፍ ይገኛል። እንዲሁም በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን መለያዎት ውስጥ የተፈጸመው ይኸው ነበር «የተፈተነ እንዲገለጡ» ማለት በትገል ውስጥ እንደወርቅ ተፈትነው ፈተናውን ያለፉ እንዲገለጡ ማለት ነው።

ከቁጥር 20-22፡- በዚህ ክፍል በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ይፈጸም የነበረውን ስህተት ያብረረደ። በጉባኢያቸው ጊዜ የጌታ እፈት ብለው የሚያካሂዱት መልኩን ቀይሮ የጌታ እፈት መሆኑ ቀርቶ ሌላ ነገር ሆኖአል፤ «እብረቶሁ ስትሰበሰቡ የምትበሉት የጌታ እፈት አይደለም»። ይህም የሆነበት ሀብታምና ጽዮ የሚለያዩበት ገበታ ነበር። የጥንቷ ቤተ ክርስቲያን የጌታን እፈት ታክብሮ የነበረው በሀብትና በወይን ብቻ አልነበረም። በእንደነት ሆነው ምግባቸውን የሚመገቡበትና እርስ በርሳቸውም የሚተሳሰቡበት ጊዜ ነበር። እንደሚመስለውም የረሳቸውን ምግብ እያመጡ በእንደነት ይበሉ ነበር። ሀብታሞቹ ብዙ ምግብ ሲያመጡ ጽሆቹ ገን ጥቂት ያመጡ ነበር። ሀብታሙ ያመጣውን ለጽጋው ውንድሙ ሳያካፍል ለብቻው ይበላ ስለነበር እርሱ ይጠግባል፤ እንዲያውም ይሰክራል፤ ጽጋው ገን ተርቦ ይቀረዳል። ይህ እርምጃ የእንዚአብሔርን ማህበር የመናቅ እርምጃ መሆኑን ሐዋርያው ያስረዳቸዋል። ያለው ከሌለው ጋር አብሮ በመካፈል የነበረውን የሀብታምና የጽጋ ልዩነት በቅዱስ ቁርባን ገበታ እንኳ እንደማስወገድ፣ በቅዱስ ቁርባን ጊዜ ጽጋው በጽላነቱ የሚጋለጥበት ወቅት ሆነ። የጌታን እፈት እንደ ጽግሥ ቀን ከማየት ፋንታ ሁሉም በየቤቱ እየበላ ቢመጣ ይቻል ነበር።

ከቁጥር 23-26፡- በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ይካሄድ የነበረውን ነቅሮ ትክክለኛውን ሥነ ሥርዓት ይተካላቸዋል። ቅዱስ ቁርባን የተመሠረተው በፈሱ በጌታችን ሲሆን ወቅቱም አልፎ የተሰጠበት ምሽት ነበር። ይህ በዚህ ሐዘን በሞላበት ወቅት የተመሠረተውን ገበታ ክርስቲያኖች በመፈቃቀርና ጌታ የደረሰበትን ገፍ በማስታወስ ሊፈጽሙት ሲገባ እነርሱ ረሳቸው ገፍ

የመፈጸሚያና ጽሁፉን የማገገዋለያ ወቅት እጸረጉት! በዚህ ምክንያት የጌታን እረት በተገቢው መንገድ በንጹህ ልቦና ስላላከበሩት የጌታን እረት እክብረዋል ብለን ልንል እንችልም።

«ይህ ስለ እናንተ የሚሆን ሥጋዬ ነው።» እንዳንጾቸ በዚህ እነጋገር ላይ ተመርኩዘው በቅዱስ ቁርባን ጊዜ የሚቀርበውን ሐብስት «ፍጹም የጌታ ሥጋ ነው» ብለው ብዙ የተለያዩ የባዕድ እምልኮት እስተሳሰቡ በቅዱስ ቁርባን ሥነ ሥርዓት ውስጥ እሹልከው እስገብተዋል። ጌታ ግን ይህ ሥጋዬን የሚያመለክተው የሥጋዬ ምሳሌ ነው ማለቱ ነው። ካለበለዚያ የእነዚህን ሰዎች ስሐተት ከተቀበልን ጌታን በየጊዜው እየጸጋገምን ሥጋውን እንቆርሳለን ማለት ነው። ይህም ከሆነ ጌታ ሁልጊዜ በመጸጋገም ይሠዋል ማለት ነው። ግን ይህ እንዳልሆነ ከዚህ በፊት በተሰጠው ትምህርት አይተናል፤ (ዕብ.9:25 እና 26)።

«ይህን ለመታሰቢያዬ አጽርጉት» ይህን ቃል ከ10:16 ጋር አስተያይተን መተርጉም አለብን። ዓላማው ለመታሰቢያ ይሁን እንጂ የመታሰቢያው እረት ከጌታ ጋር ሐብረት ያለው ነው። ይህን ከጌታ ጋር ሐብረት ያለውን ሥርዓት ለጌታ መታሰቢያ እንጽናጸርገው ታዘናል። ይህ ሥነ ሥርዓት ጌታንና ሥዎቹን ያስታውሰናል።

«በጸሜ የሚሆን አዲስ ኪዳን ነው»። ጌታ መጥቶ አዲስ ኪዳን መሠረተ፤ (ኢር.31:31-34፤ ዕብ.8:8-31)። በፈተኛው ቃል ኪዳን አልጸነም፤ (ዘፀአት ምዕረፍ 24)። እሁን በአዲሱ ኪዳን በክርስቶስ ሞት በኩል የጋጢአት ይቅርታና የመንፈስ ቅዱስ መሰጠት ስላለ የቃል ኪዳኑ ተቀባዮች በቃል ኪዳኑ እንዲጸኑ ተጸርገዋል። በዚህ ሥርዓት አማካይነት ክርስቲያኖች የጌታን ሞት ያውጃሉ። ፈሳቸውም የሞቱን ዓላማ በመጸጋገም ለፈሳቸው ይቀበላሉ።

ጥያቄ 20. ለጌታ እረት ሳንዘጋጅ መጥተን፥ ለጌታ ክብር በማይሰጥ መንገድ ልንጠቀምበት ወይም ልናከብረው የምንችለው በእንዴት ዓይነት ሁኔታ ነው?

የጌታን እረት እንጾ ጽግስ ቀን ከማየት ፈንታ ሁሉም በየቤቱ እየበላ ቢመጣ ይሻል ነበር።

በዚህ ምክንያት የጌታን እረት በተገቢው መንገድ በንጹህ ልቦና ስላላከበሩት የጌታን እረት እክብረዋል ብለን ልንል እንችልም።

የ5ኛ ቀን ጥናት

በዚህ ሳምንት ጥናት ላይ ከለሳ አጽርገህ የመወያያ ጥያቄዎችንም በጥናት መልክ ሠርተህ ከጨረስክ በኋላ ረስህን ለሳምንታዊው ስብሰባ አዘጋጅ።

ሳምንታዊ ስብሰባ

1. ሳምንታዊ የአዎልኮ ጊዜ፡- ከተማሪዎቹ ጋር ሊካፈለው የሚችል በዚህ ሳምንት የትምህርት ክፍል ውስጥ የሚገኝ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ ወይም ሃሳብ በመምረጥ የሰብሰባው መሪ ከ5 እስከ 10 ጸቂቃ ያህል ጊዜ የሚወስድ የሰብከት ጊዜ ማዘጋጀት አለበት።

2. ጸሎት፡- አብረው ለ10 ጸቂቃ ያህል ስለእያንዳንዳቸውና ስለ ቤተ ክርስቲያን ቸግር ጸልዩ።

3. ክልሳ፡- ለ15 ጸቂቃ ያህል የዚህን ሳምንት ትምህርት ጠቅላል ባለ መልኩ ተመልከቱት (ከለሳ አጽርጉ)።

መምህር፡- እያንዳንዱ ተማሪ ሳምንታዊ ትምህርቱን ማጠናቀቁንና በጸንብ መረጃቱን ይዩ። እያንዳንዱ ተማሪ ከትምህርቱ የተማረውን ነገር በዝርዝር ይጻፍ።

የሰብሰባው መሪ፡- በዚህ ሳምንት የትምህርት ክፍል ላይ የተመሠረተ ትንሽ ፈተና ብትሰጣቸው ይመረጣል።

4. ውይይት፡- ለ25 ጸቂቃ ያህል የሚከተሉትን ጥያቄዎች ተወያዩባቸው። ሁሉም ሰው የረሱን ሃሳብ ማካፈሉን እርግጠኛ ሁኑ። የእነዚህን ጥያቄዎች ተግባራዊነት በማሳየት ተማሪዎቹ ሰፊ ያለ አመለካከት እንዲኖራቸው አጽርግ።

1ኛ / ሀ. በጣዖት አምልኮና በክርስቲያን ነፃነት መካከል ያለውን ገንኙነት ግለጽ።

ለ. ነፃነቱ ኖሮን ልናጸርጋቸው የምንችላቸው ነገሮች ሆነው በሌላ በኩል ጸገሞ ሰይጣን ክርስቲያኖችን ለመከፋፈል ሊጠቀምባቸው የሚችሉ ነገሮች ምንጽናቸው?

2ኛ / ሀ. በቤተ ክርስቲያን ጉባኤ ውስጥ ሴት ምን እንዳታጸርግ ተከልክላለች?

- ለ. ሴት ክብርዋን የምትጠብቀው ይህን ትእዛዝ በመጠበቅ ነው ስንል ምን ማለታችን ነው?
- ሐ. ሴትና ወንድ በእግዚአብሔር ፊት እኩል ናቸው ስንል እኩልነታቸውን በምን ያሳያሉ?
- መ. በዛሬ ዘመን እንዳንድ ወንዶች እኩልነታቸውን የማያምኑበት ወይም የማያሳዩበት ምንና ምን ሲያደርጉ ነው?
- ሠ. ወንድና ሴት እኩል ሆነው ገን የተለየ ሥልጣን እንዳላቸው በቤተ ክርስቲያን እንዴት ልናስተምር እንችላለን?

3፭ / ሀ. የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች የቅዱስ ቁርባንን ሥርዓት እንዴት አበላሹ?

- ለ. ቅዱስ ቁርባን የተመሠረተበት ለምን ምክንያት ነበረ?
- ሐ. አማኞች ስለ ቅዱስ ቁርባን ያላቸውን ሦስት የተለያዩ ሃሳቦች ገለጽ።
- መ. የእናንተ ቤተ ክርስቲያን የምታምነው የቱን ነው?
- ሠ. በእናንተ አመለካከት ትክክለኛው ሃሳብ የትኛው ነው?

5. ያሁኑ፡- የተማረቻሁትን ነገር ተገባረዊ እንድታደርጉት የእግዚአብሔርን እርዳታ በጸሎት በመጠየቅ ስብሰባቸውን ዝጉ።

ሳምንታዊ አጠቃላይ መግቢያ

በዚህ ሳምንት ስለ ቅዱስ ቁርባን ሐዋርያው ያቀረበውን ትምህርት ጨርሰን ወደሚቀጥለው ትምህርት እንሂዳለን። የሚቀጥለውም ስለ መንፈስ ቅዱስ ሥጦታዎች ዘርዘር ትምህርት ነው። በአሁኑም ጊዜ ስለዚህ ጉዳይ ብዙ ጥያቄዎች አሉ። ገን መልሶቻችን ከመጽሐፍ ቅዱስ እንጂ ከቤተ ክርስቲያን ሥርዓትና ከየገል ቤተ ክርስቲያናችን የሚገኝ ልምድም መሆን የለበትም። የምንለማመደው ከመጽሐፍ ቅዱስ ጽጋፍ ከሌለው ጥረዝ ነጠቅ ሃይማኖት እንጂ በእውነት ላይ የተመረኮዘ አይደለም። ስለዚህ ለእምነታችን መመሪያ የሰውን ቃል ወይም የቤተ ክርስቲያንን ወግና ልማድ ሳይሆን የእግዚአብሔርን ቃል አድርገን እንድንጓዝ ስለ መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስተምረውን በጥንቃቄ እናጥና።

ትምህርት 7

የ1ኛ ቀን ጥናት

የንባብ ክፍል፡- (1ኛ ቆሮ.11:27-34)

ጥያቄ 1. በቁጥር 27 ላይ ሳይገባው ማለት ምን ማለት ነው?

ማሳሰቢያ፡- ሳይገባው የሚለው ቃል ትክክለኛ ትርጉም አይደለም።
ትክክለኛው ትርጉም «በማይገባ መንገድ» ወይም
«በማይገባ አካሄድ» ነው። ይህን ትርጉም
ተክተህ ጥያቄውን መልስ።)

ጥያቄ 2. በቁጥር 28 ላይ «ረሱን ይፈትን» የሚለውን ከቁጥር
19 ላይ «የተፈተኑት» ከሚለው ጋር በማወዳደር
አስተያየት ዓፍ።

ጥያቄ 3. ቆደስ ቁርባንን በማይገባ አካሄድ በወሰዱ በቆሮንቶስ
ምእመናን ላይ ምን ደረሰባቸው?

ቁጥር 27፡- «ሳይገባው» የሚለው ቃል ትክክለኛ ትርጉም
አይደለም። ትክክለኛው ትርጉም «በማይገባ መንገድ» ወይም «በማይገባ
አካሄድ» ነው። ይህም የጌታን እረት በማይገባ መንገድ መካፈል ፍርድን
ያስከትላል ማለት ነው። የቆሮንቶስ ሰዎች በጌታ እረት ጊዜ ይፈጽሙት
የነበረው መከፋፈል የጌታን እረት በማይገባ መንገድ መቀበል ነበር። ሌላም
ያለአገባብ የጌታ እረት የሚወሰድበት መንገድ አለ፤ ለምሳሌ በልቡ ሰው
ጌታን ሳይቀበልና የጌታ ፍርሃት በሕይወቱ ሳይኖር ቢሳተፍ የጌታን እረት
በማይገባ መንገድ ይካፈላል። እንዲሁም ክርስቲያን በሕይወቱ ያልተናዘዘበትና
ያልተወሰደ ጋጢአት እያለ የጌታን እረት ቢካፈል የጌታን እረት በማይገባ
መንገድ ይካፈላል። ነገር ግን ማናቸውም ፍጹም ሆኑን መቅረብ አንችልምና
ሁላችንም ሕይወታችንን ለጌታ በመስጠትና ከበጸላችን ንስሐ በመግባት ጌታም
ይቅር ብሎ እንደሚቀበለን በእምነት በመረዳት ብንቀርብ በሚገባ መንገድ
ተሳታፊዎች እንሆናለን።

ጥያቄ 4. ሌላ የጌታ እረት በማይገባ ልንካፈል የምንችልበት መንገድ
ምንድነው?

ቁጥር 28፡- «ሰው ገን ረሱን ይፈትን» የሚለው ቃል ከቁጥር
19 ጋር ይመሳሰላል። ያም መፈትን ማለት ወርቅ በእሳት እንደሚፈትን
ፈተናውን ማለፍ ማለት ነው። ሰው ረሱን መርምሮ ሕይወቱ ከላይ
በተጠቀሰው መንገድ ካልተስተካከለ ፈተናውን አላለፈምና የጌታን እረት
መካፈል አይገባውም። ስለዚህ ይህ ረሱን ይፈትን የሚለው ሰው ልቦናውን
ይመርምር እንደማለት ነው።

ቁጥር 29፡- የጌታን ሥጋ አለመለየት ማለት የጌታን እረት እንደተረ
ምገብ መቁጠር ነው። በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ይህ በጸል ተፈጸመ።
የጌታን እረት የገል ማዕድ አድርገው የጌታን አካል የሚያመለክት መሆኑን
በተገባረቸው ስለካዱት የጌታ ሥጋ ባለዕዳዎች ሆኑ።

ከቁጥር 30-32፡- ይህም ስሕተታቸውና ጽፍረታቸው የጌታን ፍርድ

አስከተለባቸው። ይህም ፍርድ በሐመምና በሞት ተገለጠ። ረስን መመርመር ከዚህ ፍርድ ያድን ነበር። ረስን መመርመር ማለትም ከላይ በተጠቀሰው መንገድ ሰው ረሱን ከማይገባ አቀረረብ ለይቶ በሚገባ ለማቅረብ ሕይወቱን መርምሮ ማዘጋጀት ማለት ነው። ሰው ይህን ባለማድረጉ በቆሮንቶስ አማፍቶ ላይ እንደደረሰው በእግዚአብሔር ይገሠዳል። ይህም ተገሣጽ የኩነቴ ተገሣጽ ሳይሆን እግዚአብሔር የሚወዳቸውን ከጥፋት ለማዳን የሚሰጣቸው የፍቅር ተገሣጽ ነው፤ (ዕብ.12:5-11)።

ቁጥር 33 እና 34፡- «እርስ በርስ ተጠባብቁ» እንዲ ያለልክ በልቶ ጠጥቶ እንዳይበድል ሌላው ደግሞ ተንገዋሉ እንዳያፍር እርስ በርስ እንክብካቤ ማሳየት፤ (ቁጥር 21 እና 22)። ክርስቲያን እንዲሁን ሕብስት በመካፈል ከምእመናን ጋር ረሱን ስላቆረኝ የወንድሙ ጠባቂ መሆኑን መዘንጋት የለበትም፤ (1ኛ ቆሮ.10:17፤ ዘፍ.4:9)።

ጥያቄ 5. ሀ/ በቤተ ክርስቲያንህ ሥነ ሥርዓት ውስጥ በእግዚአብሔር ከማመንና ልባቸንን ከጋጢአት ከማንፃት ሌላ የጌታን እረት እንድንበላ መሟላት ያለባቸው ምን ሌላ ገዴታዎች አሉ?

ለ/ የእነዚህ ገዴታዎች ወይም ሥነ ሥርዓት በምን ላይ የተመሠረተ ናቸው?

ትምህርት 7

የ2ኛ ቀን ጥናት

የንባብ ክፍል፡- (1ኛ ቆሮ.12:1-11)

መግቢያ

በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በጉባኤያቸው ብዙ ስሕተቶች ነበሩ። እስከአሁን እንኳ ሁለት ስሕተቶችን ሐዋርያው እንዲረመላቸው አይተናል፤ እነርሱም ስለ ሴቶችና ስለቅዱስ ቁርባን ነበሩ። አሁን በዚህ ምዕረፍ ስለመንፈሳዊ ሥጦታዎች ይፈጽሙ የነበሩትን ስሕተቶች ያርምላቸዋል። ይህ የመንፈሳዊ ሥጦታ ጉዳይ በዘመናችንም እከረካሬ ሆኖ ስለመጣ የሐዋርያውን መምሪያ በጥንቃቄ በመመልከት የእኛንም ስሕተት በቃሉ መሠረት ማረም ይኖርብናል።

ጥያቄ 6. የመንፈሳዊ ሥጦታዎች ዋና ዓላማ ምንድነው?

ጥያቄ 7. ከቁጥር 8-10 ውስጥ ስንት መንፈሳዊ ሥጦታዎች

ተዘርዘረዋል?

ጥያቄ 8. እነዚህ ሥጦታዎች ለምን ያህል አማኞች ነው የተሰጡት?

በቁጥር 1 ላይ፡- «ስለመንፈሳዊ ነገርም» ሲል የቆሮንቶስ ሰዎች ከጠየቁት ጥያቄዎች አንዱ ይህ እንደነበር ያመለክታል።

ቁጥር 2፡- «እህዛብ ሳላቸው» ከማመናቸው በፊት በተለያዩ የጣዖት አምልኮዎች ያለ አእምሮ ይነዱ ነበር። ጣዖት አእምሮን ያደነዘዛል። እሁን ግን በአእምሮ መገልጸትና በመንፈስ ቅዱስ ብርሃን የሕያው አምላክ ተከታዮች ሆነዋል። በጣዖት ሥር በነበሩ ጊዜ ብዙ ነገሮችን ከቁጥጥረቸው ውጭ በሰይጣን አስገዳጅነት ይፈጽሙ ነበር። እሁን ግን በመንፈስ ቅዱስ ሲመሩ አእምሮአቸውን ሳይለቁ በልባቸው መንፈስ ቅዱስ ያስተማረቸውን ረጋ ባለ መንፈስ ይናገራሉ በፈቃዳቸው ይናገራሉ።

ጥያቄ 9. ከማመንህ በፊትና ካመንህ በኋላ በሕይወትህ ምን ዓይነት ለውጥ ታዩቅል?

ቁጥር 3፡- ይህ እርግጣኝ ወይም እውቀት እንዲሁ በቸልተኝነት የሚሠነዘረውን ሳይሆን ከልብ የመነጨ እነጋገርን ያመለክታል። ሰው በመንፈስ ቅዱስ ካልተመረ በስተቀር የኢየሱስን ማኅበር ማወቅ አይቻልም፤ (1ኛቆ.2:6-13)። እንዲሁ ሰው በእጋችን መንፈስ ተወስዶ ኢየሱስን ሊረግም ይችላል።

ስለ ጸጋ ሥጦታዎች መወያየት ይጀምራል። ከቁጥር 4 እስከ 7 ጽረስ ስለዚህ ነገር ያብረረል። የጸጋ ሥጦታዎች ሥላሴን ያመለክታሉ፤ ሥጦታዎችን እንዲፈቃዱ ለእያንዳንዱ አማኝ የሚያጽል መንፈስ ቅዱስ ነውና ብዙ ሥጦታዎች በእንዲ መንፈስ ይሰጣሉ። የሥጦታዎችም ዓላማ ጌታ ኢየሱስን ለማክበር ስለሆነ ብዙ ቢሆኑም አንዱ ዓላማ አላቸው። የሥጦታዎች አሠራር የተለያየ ቢሆንም በእግዚአብሔር አስተዳደር ሥር ናቸው። እነዚህ ሥጦታዎች በሙሉ ዓላማቸው ቤተ ክርስቲያንን ለማሳደግና ለማነድ ነው እንጂ ለገልጥቅም ወይም ክብር ተብለው የሚሰጡ አይደሉም። ለዚህም ነው እንዳንዱ ሥጦታዎች ለጥቂት ሰዎች ብቻ ሳይሆን ለሁሉም ክርስቲያኖች የሚሰጡት፤ (1ኛሲጥ.4:10-11)።

ከቁጥር 8-11 ሥጦታዎችን ይዘረዝራል።

ጥበብ፡- በተፈጥሮ ሊታወቁ የማይቻሉትን ጥልቅና መንፈሳዊ እውቀቶች መንፈስ ቅዱስ ለተለያዩ ሰዎች ይገልጣል። ሁሉም አማኞች ክርስቶስን የማወቅ ጥበብ ተሰጥቷቸዋል፤ ይህ ጥበብ ግን የተለየ ሥጦታ ሆኖ ለቤተ ክርስቲያን አስተማሪዎች የሚሰጥ ማለት ነው።

ፊውቂት፡- ይህ በመሠረቱ ከጥበብ አይለይም።

ፊምነት፡- ይህም ለእያንዳንዱ እማኝ የሚሰጠው በኢየሱስ የማመን የጸሀንነት እምነት ሳይሆን በተለይ በእምነት የመረመጽ ሥጦታ የሚታይባቸው እማኞች አሉ ማለት ነው።

የመፈወስ ሥጦታ፡- ይህ ሥጦታ ለምሳሌ ሐዋርያው ጴጥሮስ ነበረው፤ የልብሱን ጫፍ እንኳ የነሳ ይፈወስ ነበር።

ተአምረትን ማድረግ፡- ይህ ልዩ ኃይልን የመገልጥ ሥጦታ ነበር።
ለምሳሌ፡- ጴጥሮስ በተገሣጽ ሐናንያንና ሰራፊን እንደገደለ፤ ዳውሎስ እስማተኛውን በእውርነት እንደመታው ዓይነት ያለ ኃይል ነው። (ዮሐ.5:1-11፤ 13:6-12)።

ትንቢት፡- የእግዚአብሔር እንዳበት ሆኖ የእግዚአብሔርን ቃል ማስተላለፍ ማለት ነው። ይህ የወደፊቱን መተንበይ ብቻ ሳይሆን የትምህርት ቃልም መስጠት ትንቢት ይባላል፤ (ዮሐ.15:32)። ደግሞም ጌታ ኢየሱስ ነቢይ ነበር፤ ገን ዋና ሥረው ማስተማር ነበር እንጂ የወደፊቱን ነገር መተንበይ ብቻ አልነበረም። ነቢያት ሲተነብዩ ከእእምርእቸው ተለይተው ዛር እንዳለበት በመንቀጥቀጥና በንግግር በመፈንዳት አልነበረም። ነገር ገን ዝግ ብለው በጽዋና መንፈስ በማስተማር አቀረረብ ነበር። እንዳንጽ ጊዜም በጥያቄና በመልስ በውይይት መልክ ትንቢታቸውን በትምህርት መልክ አቅርበዋል። ይህ እይሆንም ያለ የጌታን ትምህርት አሰጣጥ ከውነጌል እንብቦ ይረዳ!!

መናፍሰትን መለየት፡- እማኞች በሙሉ መናፍሰትን እንዲመረምሩ ታዘዋል፤ (1ኛ ዮሐ.4:1)። ነገር ገን ይህ የተለየ የሰሐተትን መንፈስ ቶሎ የመለየትና ቤተ ክርስቲያንን የማስጠንቀቅ ሥጦታ ነው። ያልበሰሉ እማኞች ብዙ ጊዜ «እኔ ለደክትሪን ገጽ የለኝም» እያሉ ሲኩረሩ ይታያሉ። ደክትሪን በመሠረቱ ትምህርት ማለት ነው። ክርስቲያን ምን ዓይነት ትምህርት መቀበል እንዳለበት መጠንቀቅ አለበት። የቤተ ክርስቲያንም አስተማሪዎች ሕዝባቸው ሐሰተኛ ትምህርት እንዳይቀበሉና ከክርስቶስ መንገድ ፈቀቁ እንዳይሉ መንከባከብ አለባቸው። እነዚህ ተንከባካቢዎች እንገደህ የመለየት ሥጦታ ሊኖረቸው ይገባል ማለት ነው፤ (2ኛ ቆሮ.11:2-4፤ ገላ.1:6-9፤ 2ኛ ጴጥ.2:1-3)።

ልሳን፡- ይህ ሥጦታ ለመጀመሪያ ጊዜ በሥረ ላይ የዋለው በሐዋ. ምዕረፍ 2 ላይ መንፈስ ቅዱስ በወረደ ዕለት ነው። በ1ኛ ቆሮንቶስ የተጠቀሰውና በሐዋርያት ሥረ ያለው የተለያየ ነው የሚሉ ማስረጃ የላቸውም። ልዩነት የተባሉትን ስንመረምር ልዩነት እንዳልሆኑ እንገነዘባለን። በመሠረቱ በገሪክ ቋንቋ በሁለቱም ቦታ የተጠቀሰው ያው ልሳን የሚለው ቃል ነው። ስለዚህ ትርጉሙን ሁለት አጽርገን ለመስጠት በቂ ምክንያት ሊኖረን ይገባል፤ ምክንያቱም የለንም።

ስለዚህ ሥጦታ ዘቅ ብለን በተጨማሪ እንወያያለን።

ከዚያ በፊት ገን ጠቅላላ ሥጦታዎቹን በሁለት ወገን እናጠቃልላቸዋለን። ደም የእውቀትና የኃይል ሥጦታዎች በመባል። የእውቀት ሥጦታዎች የተባሉት፡- ጥበብ፣ እውቀት፣ ትንቢት፣ መናፍስትን መለየት፣ ልሳን መተርጉም ሲሆኑ የኃይል ሥጦታዎች ጸገም፡- እምነት፣ መፈወስ፣ ተአምረት ማድረግ ናቸው። በሁለቱ መካከል ያለውም ዝምድና ይኬ ነው። በቃሉ የተነገረው እውቀት እውነተኛ ለመሆኑ የኃይል ሥጦታዎች ማረጋገጫ ሆነው ቀርበዋል። ለዚህ ማስረጃ ዕብ.2:3-4ን ተመልከት። ይህንን ክፍል ከኢፌ.4:11-12፤ ከ1ኛ ጴጥ.4:10-11፤ ከሮሜ 12:4-8 እና ከ1ኛ ቆሮ.12:28-30 ጋር ካነፃፀርነው ሌሎች መንፈሳዊ ሥጦታዎች እንዳሉ መገንዘብ እንችላለን።

ጥያቄ 10. 1ኛ ቆሮ.12:8-10፤ 28-30ን ከኢፌ.4:11-12፤ ከ1ኛ ጴጥ.4:10-11 እና ከሮሜ 12:4-8 ጋር እነፃፀር። በእነዚህ ጥቅሶች ውስጥ የተሰጡትን ሥጦታዎች በዘርዘር ፃፍ።

ጥያቄ 11. ሀ/ የትኛው መንፈሳዊ ሥጦታ ይመስልሃል የተሰጠህ?
ለ/ ይህንን ሥጦታ ያሰብከው ለምንድነው?
ሐ/ እንደ ሰው መንፈሳዊ ሥጦታውን ሊያውቅ የሚችለው እንዴት ነው?
መ/ ለቤተ ክርስቲያንህ ዕድገት ይህንን ሥጦታህን በምን ፃድካት መንገድ ነው የምትጠቀምበት?

እነዚህ ሥጦታዎች እያንዳንዳቸው እሁንም እንደ ሐዋርያት ዘመን ሁሉም ይሠራሉ ማለት ትክክል አይደለም። እግዚአብሔር በመጀመሪያ የሐዋርያትን ትምህርት ለመመሥረት ማረጋገጫ ምልክቶችን ይሰጥ ነበር። ሐዋርያት ካለፉ በኋላ ገን ብዙዎቹ ምልክቶች ከእነርሱ ጋር አልፈዋል። ይህን መጽሐፍ ቅዱሳችንን በጥንቃቄ ብናነብ እንረዳለን። ገን ባፈጮሌነት «እሁንም ይሠራል» እያሉ የሚያወናብዱትን ባናዳምጥ ጥሩ ነው። ሆኖም ይህ ማለት እግዚአብሔር በፈለገበት ጊዜና መንገድ እሁን ተአምረት እያደርገም ማለት አይደለም።

ሌላው ነጥብ ጸገም በአዲስ ኪዳን ጊዜ ይሰጡ የነበሩት ምልክቶች በሐዋርያት ለቀረበው ቃል ማረጋገጫዎች መሆናቸው ከተነገረ፣ (ዕብ.2:1-4) እንገደያስ እሁን የሐዋርያት ቃል በሙሉ በመጽሐፍ ቅዱስ ተጽፎና ተፈጽሞ መገኘቱ የቃሉ ማረጋገጫ ምልክቶች እስረኢኒታቸው እንዳበፈቱ አይደለም ማለት ነው። በተለይ ልሳን ለእስረኢኒታውን የተሰጠ ልዩ ምልክት እንዳነበር መዘንጋት የለብንም፤ (የሐዋ.2:1-16፤ 1ኛ ቆሮ.14:21-22)።

ጥያቄ 12. ሀ/ እንዳንድ አማኝ ከዚህ የተለየ ሃሳብ አለው።

ስለ መንፈስ ቅዱስ ሥጦታዎች ምን ያምናሉ?
ለ/ አሁን በተማርከው መሠረት እንዴት ልትመልሳቸው ትችላላህ?

ትምህርት 7

የ3ኛ ቀን ጥናት

የንባብ ክፍል:- (1ኛ ቆሮ.12:12-13)

ጥያቄ 13. በመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት አማካይነት ምን ሆንን ይላል?

ቁጥር 12:- የአማኞችን አንድነት ለማስረዳት የሰውን አካል ምሳሌ ይሰጣል። የሰውነት ክፍሎች ብዙም ቢሆኑ በአንድ ኅብረት አብረው እርስ በርስ ይገለገላሉ። መንፈስ ቅዱስም የሞላባቸው ምእመናን በእድመኛነት መስሎቻቸውን ብቻ በመጥቀስ ሌሎችን ከቡድናቸው የማድሰገቡ ሳይሆኑ በተሰጣቸው ሥጦታ ሌሎችን ያገለገላሉ።

ቁጥር 13:- በክርስቶስ አንድ አካል ተደርገናል። ይህም አንድነት የተመሠረተው በመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት አማካይነት ነው። የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት በሐዋርያት ሥረ ምዕረፍ2 ለመጀመሪያ ጊዜ ተሰጠ። በዚያ የነበሩት እይሁዶች ነበሩ። እይሁዳውያን የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ተካፋዮች በመሆን በክርስቶስ አካል በቤተ ክርስቲያን ገቡ። ከዚያ በኋላ ያመኑት (የሐዋ.2:41-42፤ በተጨማሪ ቁጥር 33ን ተመልከት)። በተደጋጋሚ መንፈስ ቅዱስ እንደ መጀመሪያው ጊዜ ሳይሆን ያው በመጀመሪያው የወረደውን መንፈስ ቅዱስ ተካፋዮች ሆኑ፤ ያም በመንፈስ ቅዱስ የተጠመቁት ባመኑ ጊዜ ነበር ማለት ነው።

የሰማርያ ሰዎች በመጀመሪያ ሲያምኑ መንፈስ ቅዱስን እንዲቀበሉ የሐዋርያት እጅ መጪን አስፈላጊ ነበር፤ (የሐዋ.8:14-18)። ከዚህ በኋላ የሰማርያም ሰዎች የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ተካፋዮች ስለሆኑ ከመጀመሪያዎቹ ተከትለው ያመኑትም ባመኑ ጊዜ ከቤተ ክርስቲያን ጋር በመንፈስ ቅዱስ ይተባበራሉ እንጂ እንደገና የሐዋርያት ወይም የሌላ ሰው እጅ መጪን አስፈላጊም። እንዲሁም አህዛብ (የሐዋ.10:44-48) በመጀመሪያ ሲያምኑ አሐዛብም የመንፈስ ቅዱስ ሥጦታ ተካፋይ መሆናቸው ተረጋገጠ። ከዚህ በኋላ አህዛብ ሲያምኑ ወዲያውኑ የመንፈስ ቅዱስን ጥምቀት ይቀበሉና የክርስቶስ አካል ማህበረተኞች ይሆናሉ፤ የመንፈስ ቅዱስን ጥምቀት ለመቀበል ልዩ ሥርዓት አይደረግም፤ (የሐዋ.13:48፤ 14:21-22 ወዘተ)። በሐዋ.16 ላይም የመጥምቁ የሐንስ ደቀ መዛሙርት የዚህ

የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ተካፋዮች ሆኑ።

እነዚህ ሁሉ በመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት አማካይነት የእንደ አካል ክፍሎች ሆኑ። እንገደህ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት በመጀመሪያ ስናምን ከክርስቶስ ጋር እንድንገናኝ የሚያደርገን ሲሆን የመንፈስ ቅዱስ ሙሉንም ለመጀመሪያ ጊዜ ባመንንና በመንፈስ ቅዱስ በተጠመቅን ጊዜ ተሰጥቶናል። ይህ ቁጥር 13 ላይ «እንዲሁ መንፈስ ጠጥተናል» ሲል መንፈስ ቅዱስን በመጠጣት መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ሞልቷል ማለት ነው፤ (ዮሐ.7:37-39፤ ቲቶ 3:5-7)። የመንፈስ ቅዱስ ሙሉን ተደጋጋሚ ልምምድ መሆን አለበት፤ ሁልጊዜ ደጋገመን በመንፈስ ቅዱስ ልንሞላ ያስፈልጋል፤ (ኢፌ.5:18)። የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ባመንን ጊዜ ከክርስቶስ ጋር እንድንገናኝ ያደረገን መሣሪያ ስለሆነ አይደጋገምም።

ጥያቄ 14. እንደዚህ የማያምኑ ክርስቲያን ቡድኖች እነማን ናቸው? ምን ያምናሉ? በጥናታችን መሠረት እንዴት ትመልስላቸዋለህ?

ትምህርት 7

የ4ኛ ቀን ጥናት

(1ኛ ቆሮ.12:14-31)

ጥያቄ 15. በቁጥር 22 እስከ 26 ባለው ክፍል ውስጥ በአካል መካከል መተሳሰብ እንዲኖር ካለ በቆሮንቶስ ምእመናን መካከል ግን ምን እንደነበር እንረዳለን?

ጥያቄ 16. ከቁጥር 28-31 ያለውንና ከቁጥር 8-11 ያለውን አወዳድረህ መመሳሰልም ሆነ ልዩነት ዳኛ።

ከቁጥር 14 - 26 ባለው ክፍል ውስጥ ሐዋርያው እንዴት የክርስቶስ አካል እንደ ሰውነት አካል በመለያየት መጠቀቁም እንደሚያስፈልገው ያስተምረል። በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እገዚአብሔር የተለያየ ሥጦታን ስለሰጣቸው ይህ በመካከላቸው መለያየትን፣ መናናቅን፣ መቀናናትን ፈጠረ። ምንም እንኳን የመንፈስ ቅዱስ ሥጦታዎች በብዛት የሚታዩበት ቤተ ክርስቲያን ቢሆንም «መለያየት» የተባለው የሥጋ ሥረ ነገሥታቸው እንደነበር እንረዳለን። እሁንም በዘመናችን የመንፈስ ቅዱስን ሥጦታዎች እሁን በሚሉም መካከል እንዲሁ ከባድ መለያየት እንዳለ እንመለከታለን። ስለዚህ የመንፈስ ቅዱስን ሥጦታዎች በመንፈስ ቅዱስ ኖረ በሆነው በፍቅር መመዝገብን እንዘነጋገር (1ኛ ቆሮ.13፤ ገላ.5:22-26)።

ስለ ቤተ ክርስቲያን ማወቅ የምንችለው ዋነኛ የሆነውን የክርስቶስን አካል ተምህርት በመረዳት ነው። ልክ እንደ ሰው አካል ቤተ ክርስቲያን እንድንረስ ነው ያላት። ይህም የቤተ ክርስቲያን ረስ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፤ (ኤፌ.1:22-23)። ረስ የሆነው ከሁሉ የበላይ ሆኖ ይመረጣል፤ ከእርሱም ምሪት ሥር ዳግም በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ያመኑት የተለያዩ አማኞች በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነትም ከአካሉ ጋር ይገናኛሉ። የመንፈስ ቅዱስ ሥረ በዚህ ብቻ አይወሰንም፤ እያንዳንዱን ሰው ተገቢውን ቦታ አስይዞ ሥረውን የሚፈጽምበትን ሥጦታ ይሰጠዋል። የሚሰጣቸው እንዳንዶቹ ሥጦታዎች በጣም የከበሩ ይመስላሉ፤ በዚህም ምክንያት የበለጠ ክብር የሚያስገኙት ለሰውዬው እንደሆነ ይገመታል። ሌሎች ሥጦታዎች ዳግም የተደበቁ ናቸው፤ ነገር ግን ለአካሉ ጤንነትና ሥረ ተልቅ አስተዋፅኦ አላቸው። በዚህ ምክንያት የክርስቶስ አካል አባል የሆነ ሰው ሁሉ በጣም አስፈላጊ ነው። እንደ ከሌላው ጋር አብሮ ስለሚሠራ ኃላፊነት ካለባቸው ከመሬታች እንሥቶ እስከ ተረ አባል ድረስ ያለው በሙሉ ጥቅም የሚሰጥ ነው። በእግዚአብሔር አይን ሁሉም እኩል ናቸው። እንደ አንድ አካል ጤነኛ ሆነን እንሠራለን የምንለው እያንዳንዱ የአካሉ ክፍል የተሰጠውን መንፈሳዊ ስጦታ በተገቢው መንገድ ሲጠቀምበት ነው። ስለዚህ እንደ የአካሉ ክፍል ሥጦታውን የማይጠቀምበት ከሆነ ልክ እገሩ እንደተቆረጠና አይነ ሰውር እንደሆነ ሰው፥ አካሉ በአጠቃላይ አካለ ስንኩል ሆኗል ማለት ነው። በዚህም ምክንያት ሌሎች አባላት እንደ እኛ ሥጦታ የላቸውም ብለን ገለልተኛ ማድረግ የለብንም። እያንዳንዱ አባል ሥጦታውን አውቆ፥ ለቤተ ክርስቲያን ዕድገት እንዲጠቀምበት የማድረግ ኃላፊነት የተሰጠው ለቤተ ክርስቲያን መሬታች ነው።

- ጥያቄ 17. ሀ/ የቤተ ክርስቲያንህ መሬታች እንዴት አድርገው ነው እያንዳንዱ አባል መንፈሳዊ ሥጦታውን አውቆ እንዲያገለግል የሚያደርጉት?
- ለ/ ከዚህ ከሚያደርጉት ሌላ የተሻለ፥ አባላቱን በአንድነት ለቤተ ክርስቲያን ዕድገት እንዲሠሩ የሚረዳ ምንድነው ብለህ ትገምታለህ?

በዚህ ክፍል ውስጥ ዳግም ሌላ የምናየው ዋና ተምህርት አለ። ይህም፡- «አንድ ብቸኛ የክርስቶስ አካል» መናፈግ ነው። ይህም ማለት እውነተኛው የክርስቶስ አካል የተሠረው በኢየሱስ ክርስቶስ በሚያምኑት ክርስቲያኖች ነው ማለት ነው። አጥቢያ ቤተ ክርስቲያኖች ያንን እውነት በከፊል የሚያንፀባርቁ መሆን አለባቸው። ይህም በሰዎች የተለያየ ስም የተሰጣቸው ቤተ ክርስቲያኖች (ቃለ ሕይወት፥ መካነ ኢየሱስ፥ ወዘተ) የዚህ አካል አባል ናቸው ማለት ነው። በዚህም ምክንያት ለክርስቶስ አካል ዕድገት አብረን መሥራት ይኖርብናል እንጂ በአካሉ ላይ ብዙ ክፍፍልን መፍጠር የለብንም።

ጥያቄ 18. ዓለም አቀፍ ስለሆነው የክርስቶስ አካል ያለን ገንዘቢ እንዴት እጽርገ ነው ከሌሎች ከእኛ ከተለዩ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያኖች ጋር ሊኖረን የሚገባውን ገንኙነት የሚወስነው?

ከቁጥር 27 - 31 ባለው ክፍል ውስጥ እንደገና ስለ መንፈስ ቅዱስ ሥጦታዎች ይናገራል። በዚህ ላይ አጥብቀን መመልከት ያለብን በመጀመሪያ ሁሉም እንደ ዓይነት ሥረ ዓላቸውም። ሁለተኛ በሥጦታዎች መካከል እኩል ቤተ ክርስቲያንን የማነጽ ኃይል የለም። እንደገና ሥጦታዎች ከሌሎች ሥጦታዎች የበለጠ ቤተ ክርስቲያንን የመገንባት ኃይል አላቸው። ቃሉን የማስተላለፍ ሥጦታዎች ከሌሎች ሥጦታዎች የበለጠ ጥቅም አላቸው።

ደግሞም ሁሉም ሥጦታዎች በአሁኑ ጊዜ ልክ እንደ ሐዋርያት ጊዜ ይሠራሉ ማለት ትክክል አይደለም። ለምሳሌ አሁን የእግዚአብሔርን ቃል እንደ ሐዋርያት በቀጥታ የሚያስተላልፉ የሉም። የሐዋርያት ሥጦታ ከሐዋርያት ጋር ቀርቷል። ይህም መሥረቱ ሥጦታ ነበር ማለት ነው። በኢፌሶን 2:20-22 ላይ ሐዋርያትና ነቢያት የቤተ ክርስቲያን መሠረቶች ናቸው። ቤተ ክርስቲያን በዚያን ጊዜ በነበሩት ሐዋርያትና ነቢያት ትምህርት ላይ ቆማለች እንጂ በየጊዜው በሚነሡ ነቢያት አማካይነት አዲስ ትምህርትን አትቀበልም። እንግዲህ ከዚህም ጋር የመገለጥም ሥጦታዎች በመጽሐፍ ቅዱስ ተተክተዋል። እነዚያ የመገለጥ ሥጦታዎች ማለት የቃሉ መምጫ ሥጦታዎች በተለይ ልሳንና በቀጥታ የሚተላለፍ የትንቢት ሥጦታ ናቸው። በአሁኑ ጊዜ የእግዚአብሔር ቃል ምንጭ መጽሐፍ ቅዱስ ብቻ ነው። ልሳንና ትንቢት ከመጽሐፍ ቅዱስ ተጨማሪ ሆነው የእግዚአብሔር ትኩስ ቃል መምጫዎች ናቸው ካልን እምነታችን በመጽሐፍ ቅዱስ ብቻ ሳይሆን በየጊዜው በተነገሩትም የልሳንና የትንቢት ቃሎች ነው ማለት ነው። ይህ ከሆነ ከነቶሊክና ከኦርቶዶክስ ከመጽሐፍ ቅዱስ ተጨማሪ እጽርገው ወጋቸውን ከሚቀላቅሉት በምን እንለያለን? እንግዲህ ትንቢት በአሁኑ ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ መሪነት ከመጽሐፍ ቅዱስ የሚቀርብ ትምህርትና ሰብክት ነው ማለት ነው። ከዚህ አብልጠን ትኩስ ትንቢትን ብናሳድድ መጽሐፍ ቅዱስን ሁለተኛ ጸረጃ እንሰጠዋለን፤ ስለዚህ መጽሐፍ ቅዱስ ብቻ የሕይወታችን መመሪያ ይሁን!

ጥያቄ 19. ሀ/ ጳውሎስ «ነገር ገን የሚበልጠውን የጸጋ ሥጦታ በብርቱ ረልጉ» ይላል። እነዚህ ሥጦታዎች የትኞቹ ናቸው?

ለ/ ከቁጥር 28-31 ያሉትን ሥጦታዎች ዘርዝረህ ጻፍ።
ከእነዚህ ሥጦታዎች መካከል ዛሬ በሥረ ላይ ውለው የምታያቸው የትኞቹ ናቸው?

ሐ/ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ዛሬ አሉ ብለህ የምትላቸው ሥጦታዎች እንዴት ነው የሚሠራባቸው?

የ 5ኛ ቀን ጥናት

በዚህ ሳምንት ጥናት ላይ ከለሳ አጽርገህ የመወያያ ጥያቄዎችንም በጥናት መልክ ሠርተህ ከጨረስክ በኋላ ረስህን ለሳምንታዊው ስብሰባ አዘጋጁ።

ሳምንታዊ ስብሰባ

1. ሳምንታዊ የአምልኮ ጊዜ፡- ከተማሪዎቹ ጋር ሊካሄደው የሚችል በዚህ ሳምንት የትምህርት ክፍል ውስጥ የሚገኝ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ ወይም ሃሳብ በመምረጥ የስብሰባው መሬ ከ5 እስከ 10 ጾቂቃ ያህል ጊዜ የሚወስድ የስብከት ጊዜ ማዘጋጀት አለበት።

2. ጸሎት፡- እብረቱሁ ለ10 ጾቂቃ ያህል ስለእያንዳንዳቸውና ስለ ቤተ ክርስቲያን ቸገር ጸልዩ።

3. ክልሳ፡- ለ15 ጾቂቃ ያህል የዚህን ሳምንት ትምህርት ጠቅላል ባለ መልኩ ተመልከቱት (ከለሳ አጽርጉ)።

መምህር፡- እያንዳንዱ ተማሪ ሳምንታዊ ትምህርቱን ማጠናቀቁንና በጽንብ መረጃቱን ይዩ። እያንዳንዱ ተማሪ ከትምህርቱ የተማረውን ነገር በዝርዝር ይጻፍ።

የስብሰባው መሬ፡- በዚህ ሳምንት የትምህርት ክፍል ላይ የተመሠረተ ትንሽ ፈተና ብትሰጣቸው ይመረጣል።

4. ወይይት፡- ለ25 ጾቂቃ ያህል የሚከተሉትን ጥያቄዎች ተወያየባቸው። ሁሉም ሰው የረሱን ሃሳብ ማካፈሉን እርግጠኛ ሁኑ። የእነዚህን ጥያቄዎች ተገባራዊነት በማሳየት ተማሪዎቹ ሰፊ ያለ አመለካከት እንዲኖራቸው አጽርጉ።

1ኛ. ሀ/ በ11:26 ላይ ሳይገባው የሚለው እንዴት ሊተረጎም ይገባዋል?

ለ/ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንዴት ሰው ቅዱስ ቁርባን እንዳይወስድ ሊያጸርጉ የሚችሉ ነገሮች ምንድናቸው?

ሐ/ ከእነዚህ ከሚያገዱ ጽንጋሪዎች መካከል የትኞቹ ናቸው በመጽሐፍ ቅዱስ የሚገኙት? የትኞቹስ ናቸው ዝም ብለው የሰውን ባህል የተከተሉት?

መ/ የሰውን ባህል ተከትለዋል የምንላቸው ጽንጋሪዎች

የተጨማሪት ለምንድነው?

2ኛ. ሀ/ መጽሐፍ ቅዱስህን ስታጠና ያገኘሃቸውን የተለያዩ የመንፈስ ቅዱስ ሥጦታዎች በዘርዘር ጻፍ። እያንዳንዱ ሥጦታ ምን ዓይነት እንደሆነ ትንሽ ገለጻ ሰጥ።

ለ/ እስከአሁን ጽረስ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንጠቀምባቸዋለን ብለህ የምታስባቸውን በዘርዘር ጻፍ። በዛሬ ጊዜ እንጠቀምባቸውም ብለህ የምትገምታቸውን ለይተህ ጻፍ።

ሐ/ በመንፈሳዊ ሥጦታዎች ዘርዘር ውስጥ የማይገኙ ነገር ገን በቤተ ክርስቲያንህ ሲጠቀሙባቸው የምታየው ሌሎች ሥጦታዎች አሉን?

3ኛ. ሀ/ እያንዳንዱ የቤተ ክርስቲያን አባል ያለውን የመንፈስ ቅዱስ ሥጦታ እንዴት ለበለጠ እገልገሉት ሊጠቀምበት እንደሚችል ተወያዩ።

ለ/ በአንድ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ጥቂት ሰዎች ያላቸውን ሥጦታ ለቤተ ክርስቲያን ገንባታ ሲጠቀሙ ሲታይ፥ ይህ ነገር የቤተ ክርስቲያኒቱን ጽኑነት የሚያመለክተው እንዴት ነው?

5. ጸሎት፡- የተማረቸሁትን ነገር ተገባረዊ እንድታደርጉት የእግዚአብሔርን እርዳታ በጸሎት በመጠየቅ ስብሰባቸሁን ዘን።

የሳምንቱ ትምህርት አጠቃላይ መግቢያ

ሐዋርያው ስለ መንፈስ ቅዱስ የከፈተውን ውይይት ያቋርጥና ስለ ፍቅር በምዕረፍ 13 መዘርዘር ይጀምራል። ዋና ነጥቡ አንድ ሰው ብዙ የመንፈስ ቅዱስ ሥጦታዎች ቢኖሩት ነገር ገን በፍቅር ካልተመላለሰ ለእግዚአብሔር መንገዱት ምንም የማይጠቅም እንደሆነ ነው። እዚህ ላይ መገንዘብ የሚገባን የመንፈስ ቅዱስ ሥጦታን መቀበልና በክርስትና ሐይወት በስሉ መገኘት አብረው ላይሄዱ እንደሚችሉ ነው። አንድ ሰው የመንፈስ ቅዱስ ሥጦታን በሥራ የሚያሳይ ሆኖ ሐይወቱ ገን ፍጹም ሥጋዊ ሊሆን እንደሚችል ነው። የቅርንጥስ ሰዎች የመንፈስ ቅዱስ ሥጦታዎች በሙሉ ነበሩአቸው፤ ነገር ገን ጸገሞ በጣም ሥጋውያን እንደነበሩ ሐዋርያው ይመሰክራል፤ (1ኛ ቆሮ.1:4-6፤ 3:1-4)።

በዚህ ሳምንት በተጨማሪም በምዕረፍ 14 ስለ ልሳንና ስለ ትንቢት መናገር ሐዋርያው ያስተማረውን እንመለከታለን። በምዕረፍ 15 ስለ ትንሣኤ ጽፎአል፤ ያንንም በዚሁ ሳምንት መመልከት እንጀምራለን።

የ1ኛ ቀን ጥናት

የንባብ ክፍል:- (1ኛ ቆሮ. ምዕረፍ 13)

ጥያቄ 1. በ12:31 ላይ «ደግሞም ከሁሉ የሚበልጥ መንገድ አሳያችኋለሁ» ባለውና በምዕረፍ 13 መካከል ያለውን ገንኙነት አስረጃ።

ጥያቄ 2. ከቁጥር 1-3 የፍቅርን አስረገጥኝ ዘርዘር።

ጥያቄ 3. ከቁጥር 4-7 የፍቅርን ፀባይ ዘርዘር።

ጥያቄ 4. ከቁጥር 8-13 የፍቅርን ጽናት ዘርዘር።

ሐዋርያው ስለ ፍቅር በሰፊው ይጽፋል። በፍቅርነት የነበሩ እማኞች በመንፈስ ቅዱስ ሥጦታዎች በመመካት ምን ያህል ፍቅር የጉዳላቸው ክርስቲያኖች እንዲሆኑ ያስገነዝባቸዋል። ያለ ፍቅር ሁሉ ከንቱ እንዲሆን ይጽፋል። ሰው ብዙ ነገርን በክርስትና ስም ቢፈጽም ያ ሁሉ ነገር ያለ ፍቅር ከሆነ ዋጋ ቢስ እንዲሆን ያስጠነቅቀናል። በ1ኛ ቆሮ.12:31 ላይ ዳውሎስ እንደተናገረ ይህንንም የፍቅር መንገድ ከሁሉ የሚበልጥ መንገድ ይለዋል።

ከቁጥር 1-3:- የፍቅር አስረገጥኝ! ያለ ፍቅር አስጸናቂ ልሳን ቢሆን፥ እውቀት ቢሆን፥ እምነት ቢሆን፥ ምጽዋት ቢሆን ፈጽሞ ዋጋ ቢስ ነው። የእግዚአብሔርን መንግሥት አይገነባም። የእግዚአብሔርን መልክና ፀባይ ባለማሳየት ለጸጋውና ለፍቅሩ መሣሪያ አይሆኑም። ስለዚህ ፍቅርን ላለመርሳት ታላቅ ጥንቃቄ እናጽርገ።

ጥያቄ 5. በቤተ ክርስቲያናችን ውስጥ አንዳንድ ነገሮች ያለ ፍቅር ስለተሠሩ የእግዚአብሔርን ሥረ ከመሥረት ይልቅ ሥረውን ሲያበላሹ አይተሃል? እንዴት?

እነዚህን መንፈሳዊ ሥጦታዎች በመጥቀስ:- (በልሳን መናገርን፥ ትንቢት መናገርን፥ እውቀትና እምነት) ዳውሎስ ብዙ ሰዎች ሥጦታዎቹን እንደሚመጥኑባቸው፥ ነገር ግን የእነዚህ ሥጦታዎች በአንድ ሰው ውስጥ መኖር የእርሱን መንፈሳዊነት እንደማያሳዩና በሥጋ ሊጸረጉ እንደሚችሉ ያሳያል። ሰዎች ዛሬም ቢሆን እነዚህንና ሌሎችን መንፈሳዊ ሥጦታዎች ለእግዚአብሔር ክብር ሳይሆን ለራሳቸው ክብር ሲያውልቸውና

ከቁጥር 4-7:- የፍቅር ፀባይ! ክርስቲያን በፀባዩ ክርስቶስን ካልመሰለ በእገልግሎቱ ፍሬቢስ ነው። በዚህ ክፍል ውስጥ የክርስቶስ ፀባይ ተዘርዘርክል። በሮሜ 8:29 ላይ እግዚአብሔር ልጁን እንድንመስል ወስኗልና በፍቅር ፀባይ ፀባዮችን ካልተለወጠ ክርስቶስን መምሰል እንችልም።

እነዚህን የፍቅር ፍሬዎች በምናጠናበት ጊዜ፥ እንደ ልናስተውል የምንችለው ነገር ቢኖር፥ ብዙዎቹ ከሌሎች ጋር ያለን ግንኙነት ላይ የሚያተኩሩ መሆናቸው ነው። ፍቅር እንዲሁ በልባችን ውስጥ የሚሰማን ሰሜት ብቻ ሳይሆን በተገባርም ሊታይ የሚገባው ነገር ነው። ስለዚህም ጳውሎስ ፍቅርን በእንጻዚህ ጻይነት ሁኔታ ያብረረዋል:-

1. ሌሎችን መታገዝ:- እኛ እንደምንፈልገው ባይሆኑልንም፥ እንደምንፈልገው ባያደርጉልንም፥ ...ወዘተ መታገዝ።
2. ልሌሎች ቸርነት ማድረግ (ቸር መሆን):- የሰዎችን ትግር ለመፍታት መጣር።
3. በሌሎች ስለመቅናት:- ከእኛ የበለጠ ክብር ወይም ገንዘብ ቢያገኙም አለመቅናት።
4. ፍቅር ስይመካም፥ ስይታበይም:- በምንታበይበት ጊዜ ረሳችንን ከሌሎች የተሻልን ነን ብለን ከፍ ከፍ ማድረጋችን ነው። ይህንንም ብዙ ጊዜ የምናደርገው ረሳችንን ከሌሎች ጋር አወዳድረን እነርሱን ዝቅ በማድረግ ነው።
5. ፍቅር የማይገባውን ስያደርገም:- በልጆች ወይም በተናቂት ወይም በዳሆች ላይ እንኳን የማይገባውን እያደርገም።
6. ፍቅር የረሱን ስይፈልገም:- ከረሱ ትግሮች ይበልጥ ለሌሎች ሰዎች ትግር ያስባል፤ (ፈልጽ.2:4)
7. ፍቅር ስይበሳጭም:- ብስጭታችንን ብዙ ጊዜ የምንገልጸው ሌሎችን የሚያናድድ ንግግር በመናገር ነው።
8. ፍቅር በደልን ስይቆጥርም:- በቀልን ለመበቀል ሳይሆን ለመታረቅ ነው የሚያስበው።
9. ፍቅር ከእውነት ጋር ይስ ይልዋል ስንጂ ስለ ዓመፃ ይስ ስይለውም:- ስለ ክፉ ሰዎች የሚነገር ወረን መስማት እንዳንጁ ያስጸስተናል፤ በዚህም ምክንያት ጸጉን ነገር ከማውረት ሰዎች የሚሠሩትን ክፉ ሥራ ለሌሎች የምናወረ ወረኞች እንሆናለን። በምትኩ ግን ጥሩ የሆነውን ነገር መውደድ ይገባናል። የአመፃ ወረ ሲደርሰን ይህንን ወረ ላለመስማት ወስኑን እውነት የሆነውን ለመስማት መወሰን አለብን።
10. ፍቅር ሁሉን ያምናል፥ ሁሉን ይታገሣል፥ ሁሉን ተስፋ ያደርጋል፥ በሁሉ ይደናል:- ሌሎች መልካም ነገር እንዲሆንላቸው ይመኛል እንጂ ያጋጥማቸዋል ተብሎ የሚገምተው መጥሮ ነገር እንዲደርስባቸው አይፈልገም።

11. ፍቅር ስዊሱስ ክርስቶስ ዳግም እስከሚመጣበት ጊዜ ድረስ ልዘወትር አይወድቅም፡፡

ጥያቄ 6. ከላይ የተዘረዘሩትን በመመልከት በሕይወትህ ውስጥ ፍቅርን ታሳይ የነበረው በየትኛው ዓይነት መንገድ ነው? ፍቅርስ ሳታሳይ የቀረኸው እንዴት ነው?

ጥያቄ 7. በቤተ ክርስቲያን ውስጥና በመሪዎቹ መካከል ፍቅር የሚታይባቸው ሥፍራዎች የትኞቹ ናቸው? የፍቅር ፍሬዎች የሉበትም የምትለውስ ሥፍራ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የትኛው ነው?

በመጽሐፍ ቅዱስ ቋቋሚው የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ፀባይ እግዚአብሔርን ወደ መምሰል እንዲቀይር እንጂ በአገልግሎት እንዲያሠልፈን አይደለም፡፡ አገልግሎት ሁለተኛ ደረጃ ነው፡፡ ስለዚህ በመንፈስ ቅዱስ ሥጦታ ላይ ከማተኮረቸን በፊት በመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ላይ እናተኩር፤ (ገላ.5:22-26)፡፡

ከቁጥር 8-13:- የፍቅር ድናት! አሁንም ሆነ በሐዋርያት ዘመን የምንፈልጋቸው የመንፈስ ቅዱስ ሥጦታዎች ፈጽመው የማይፈለጉበት ጊዜ ይመጣል፤ ደም ጌታ ሲመለስ ይሆናል፡፡ የአሁኑ ሁኔታችን እንዳሕፃንነት ጊዜ ይታያል፤ እንዳመስታወት መልክ ይቆጠራል፡፡ ግን ጌታ ሲመለስ በከፊል የነበረን ሁሉ ሙሉ ይሆናል፡፡ እምነት፣ ተስፋ፣ ፍቅር ግን ጸንተው ይኖራሉ፡፡ ፍቅር ከእነዚህ ከሁለቱም ይበልጣል፡፡ ስለዚህ የቅርንፉስ እማኞች በፍቅር ማተኮር እንዳለባቸው እንዳተነገረቸው እኛም እንዲሁ የፍቅር ሕልውናቸንን እናጠናክር፡፡

ጥያቄ 8. ፍቅር ከእምነትና ከተስፋ ይበልጣል የተባለው ለምንድነው?

ትምህርት 8

የ2ኛ ቀን ጥናት

(1ኛ ቆሮ.14:1-25)

ጥያቄ 9. ከቁጥር 1-5 ባለው ክፍል ውስጥ ከልሳን ይልቅ በትንቢት መናገርን የመረጠው ለምንድነው?

ጥያቄ 10. ልሳን ቤተ ክርስቲያንን የማያንጽ የሆነበት ምክንያት ምንድነው?

ጥያቄ 11. ልሳን የሚናገር ሰው ዓላማ ምን መሆን አለበት?

ጥያቄ 12. በቁጥር 22 ላይ ልሳን ለማደምቱ ምልክት ነው እንጂ ለሚደምቱ

አይደለም የሚለውን አብረረ።

ዛሬ እንዳሉት ብዙ ቤተ ክርስቲያኖች፣ የቅርንጥፍም ቤተ ክርስቲያን በልሳን የመናገርን ሥጦታ በማጋነን ቤተ ክርስቲያኗን ጉድተዋታል። በዚህ ጥናት ዳውሎስ በልሳን ስለመናገር የሰጠውን ተጨማሪ ትምህርት እንመለከታለን።

ቁጥር 1-5:- ከልሳን ይልቅ ትንቢት የሚመረጥበት፣ ትንቢት ማህበሩን ስለሚያንጽ ነው። እንደምታስታውሰው ትንቢት ማለት ሁሉ የወደፊቱን ብቻ መናገር ሳይሆን የእግዚአብሔርን መልእክት ለምዕመናኑ ማስተላለፍም እንደሆነ አይተናል። የትንቢት ሥጦታ የነበረታቸው ሰዎች በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ የሚገኙትን ቃል ኪዳኖች በማካፈል፣ ሌሎችን የማበረታታት፣ የማጽናናትና የመቀስቀስ ችሎታ አላቸው። ልሳን ግን ረስን ብቻ ስለሚጠቅም የቅርን መንገድ ይረሳል። በልሳን የሚናገሩ በነገሩ ከመጸሐታቸው የተነሣ ሌሎችን የማንገዛለልና ለሌሎች ያለማሰብ ዝንባሌ ይታይባቸው ነበር። እንዲሁም ልሳን የሚያናገሩትን አማኞች በመንፈስ አልተሞላቸውም ብሎ ማንገዛለል ያለ ፍቅር መንዝ መሆኑን እናስተውል።

ጥያቄ 13. ሀ/ ለምንድነው አንዳንድ ክርስቲያኖች በልሳን መናገሩ ለአንድ ክርስቲያን አስፈላጊ ነገር ነው የሚሉት?

ለ/ በልሳን ከመናገር ይልቅ ትንቢት መናገሩ የበለጠ አስፈላጊ የሆነበት ምክንያት ምንድነው?

ከቁጥር 6-12:- ልሳን ትርጉሙ ካልታወቀ ምንም ትርጉም የማይሰጥ ጩኸት ይሆናል። ክርስቲያን ከዚህ ትርጉም የለሽ እርምጃ ረሱን መጠበቅ አለበት። እንኳን አእምሮ ያለው ሰው ቀርቶ የሙዚቃ መሣሪያ እንኳ ለጩኸቱ ትርጉም አለው። ስለዚህ አንድ ክርስቲያን መመሪያው ፍቅር መሆኑን ስላለበት ሌሎችን ለማነዳት እንዲቻል ለተሰጠው ልሳን ትርጉም ጸገም እንዲሰጠው መጸለይ አለበት እንጂ እሰይ በልሳን ተናገርኩ ብሎ ረከቶ መቆመጥ የለበትም።

እንዲሁም ትርጉሙን ካወቀው በልሳን መናገሩ ቀርቶ በሚታወቀው ቋንቋ መልእክቱን በቀጥታ ጉባኤው በሚያውቀው ቋንቋ ብቻ ያስተላልፋል። ረሱ ልሳኑን ተናገሮ ረሱ ጸገም መልሶ ትርጉሙን መናገር ከንቱና ሕፃንነት ነው። ብዙዎች ግን የረሳቸውን ልሳን ሲተረጉሙ ይታያሉ። ትርጉሙን ለማያውቁት ልሳኑን ሰዎች ሌላው እንዲተረጎም ነው በጉባኤ በልሳን መናገር ያስፈልጋቸው። እንደሚገኘውም በአስተርጓሚ እንደሚሰብክ ሰባኪ ማለት ነው። ግን ተናጋሪው መልእክቱን ጉባኤው በሚያውቀው ቋንቋ ማስተላለፍ ከቻለ አስቀድሞ ያንኑ በልሳን መናገር አያስፈልገውም ማለት ነው። ይህ እንገደህ ሐዋርያው በአእምሮ ሕፃናት እትሁኑ ካለው ምክር ጋር አብሮ ይሂዳል፤ (ቁጥር 20)። እንደ ትንቢት መናገር የመሳሰሉትን በቀጥታ ቤተ

ክርስቲያንን የሚያንፀትን ስጦታዎቹ መመኘቱ ይሻላል።

ጥያቄ 14. ሀ/ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሰዎች ሲናገሩ በልሳን ሰምተህ ታውቃለህ?

ለ/ ልሳኑ ተተርጉሞ ነበር?

ሐ/ ለምንድነው የተጠቀሙበት? ለማበረታታት፣ ለማጽናናት፣ ወዘተ።

ከቁጥር 13-19፡- «ስለዚህ በልሳን የሚናገር እንዲተረጉም ይጸልይ»። ይህ የፍቅር መንገድ ነው። ጸገምም በእስክምሮ ሕፃን አለመሆኑን ያሳያል። በማይጠቅም ነገር ረከቶ የሚቀመጥ ሕፃን ብቻ ነው። ዘቅ ብሎም በቁጥር 20 ላይ ይህንኑ ሃሳብ ይዞ «በእስክምሮ ሕፃናት እትሁኑ፤ ለክፋት ነገር ሕፃናት ሁኑ እንጂ» ይላል። ስለዚህ ለገል ሐይወት እንኳ ቢሆን ተመረጫ የሚሆነው በልሳን እየጸለዩ በእስክምሮ ባዶ መሆን ሳይሆን በሚታወቅ ቋንቋ እየጸለዩ በእስክምሮም በመንፈስም መጸለይ ነው፤ (ቁጥር 14-15)።

ጥያቄ 15. በልሳን የሚጸልዩ ምን እንደሚሉ ያውቃሉ? ካላወቁ ከዚህ ጥቅስ ጋር እንዴት ይገናኛል?

በቅዱስ ቁርባን ሥነ ሥርዓታቸውም ጊዜ እያንዳንዳቸው የረሳቸውን እረት ብቻቸውን በመብላት ሌሎችን መርሳት እንደለመዱ አሁንም በልሳን መናገር የዋገል ጸስታቸውን እንጂ ወንድሜ እንዴት ይሆን አላሉም። በማይገባው ቋንቋ በወንድሜ ፊት በምንተባተብበት ጊዜ መንፈሱን እረብሸበት ይሆን ብሎ አለማሰብ የፍቅርን መንገድ መርሳት ነው። ስለዚህ ሐዋርያው በማህበር ውስጥ እልፍ ቃላት በልሳን ከምናገር ይልቅ በሚታወቅ ቋንቋ እምስት ቃላት መናገርን እመርጣለሁ ብሏል። ይህም የሚሰሙትን ለማነጽ ስለሚጠቅም ነው።

ከቁጥር 20-25፡- በልሳን በማህበር በመንተባተብ የማያምኑትንም ማሰናከል አለ። «አብደዋል» እስኪሉ ጽረስ መልካሚቱን የጌታን መንገድ በሕፃንነታችን ማሰደብ ተገቢ አይደለም።

ሐዋርያው ስለ ልሳን ከብሉይ ኪዳን በመጥቀስ ተክክለኛውን ዓላማ ያስተምራል። በቁጥር 22 ላይ «እንገደያስ በልሳናቸው መናገር ለማያምኑ ምልክት ነው» ይላል። ይህ ምን ማለት ነው? በመጀመሪያ ሐዋርያው ኢሳ.28፡11ና 12ን ይጠቅሳል። በዚያ ትንቢት ላይ የልሳን ዓላማ አመጸኞችን ለመቅጣት ነበር። የሚነገረቸው ቃል እንዲያገባቸው ሆኖ ማቅረብ መርገም እንጂ በረከት አልነበረም። እንዲሁም አሁን ልሳን ምልክት ይሁን ከተባለ ምልክትነቱ ለማያምኑ መርገም መሆኑ መዘንጋት የለበትም። በልሳን በማህበር ተናገረው የማያምኑትን ወደ መርገም ከመምረትም መጠበቅ

እንዳለባቸው ይነገረቸዋል። በመጀመሪያ ልሳን ሲመጣ በቋንቋ የተለያዩትን በአንድ አጽርጉ የወንጌልን የምሥረቱ ማብሰር ነበር፤ (ዮሐዋ.2:11)። ገን በመጀመሪያ የቋንቋ መለያየት የመጣው በአንድ ቋንቋ ይገባቸው የነበሩትን ቋንቋቸውን በመለያየት በተረገሙ ጊዜ ነበር፤ (ዘፍ.11:1-9)። ስለዚህ የባእድን ቋንቋ በረከት አጽርገን የእግዚአብሔርን ጉባኤ ከመበጥበጣችን በፊት የልሳንን መለያየት ታሪክ እናስተውል። ገን ትንቢት መናገር ለሚያምኑትም ለማያምኑትም ትምህርትና ተግዛዥ ስለሚሆን ማህበሩ በትንቢት እንዲታነዩ መደረግ እንዳለበት ያስተምረል።

ጥያቄ 16. ለምን ይመስልሃል ብዙ ክርስቲያኖች በተለምዶ ቋንቋ ከመናገር ይልቅ በልሳን መናገርን የሚረዱት?

ትምህርት 8

የ3ኛ ቀን ጥናት

(1ኛ ቆሮ.14:26-40)

ጥያቄ 17. የጥንት ቤተ ክርስቲያን በአምልኮት ስብሰባ ጊዜ ያካሂዷቸው የነበሩት ምን ነበሩ? (ቁጥር 26ን ተመልከት።)

ጥያቄ 18. በስብሰባ ላይ የሚካሄዱ ፕሮግራሞች አጠቃላይ ዓላማ ምንድነው?

ጥያቄ 19. በየተረ ይናገሩ የሚለውን ስንመለከትና እንዲሁም በአንዳንድ ቤተ ክርስቲያናት በጸሎት ጊዜ ሁሉም በአንድ ጊዜ ሲጸልዩ ስናይ ምን አስተያየት ሊኖረን ይገባል?

ጥያቄ 20. በቁጥር 33 ላይ እግዚአብሔር የሰላም አምላክ ነው እንጂ የሁከት አምላክ አይደለም ሲል ምን ማለት ነው?

ከቁጥር 26-33:- በዚህ ክፍል የጥንት ቤተ ክርስቲያን የጸሎት ጊዜ እንዴት እንዳነበር በመጠኑ እናገኛለን። መሬው ወይም ሰባኪው ብቻ ሳይሆን ምእመናኑም በተለያዩ መንገድ እንደሚሳተፉ እንገነዘባለን። ሆኖም የሚከተሉትን መምሪያዎች ይሰጣቸዋል።

1ኛ / በየተረ ይናገሩ። በአሁኑ ጊዜ መንፈሳውያን ነን የሚሉ አብያተ ክርስቲያናት በጸሎታቸው ጊዜ ሁሉም በአንድነት ሲናገሩ ይህን ቃል ይጥሳሉ።

2ኛ / በአንድ ስብሰባ ላይ ቢበዛ ሦስት ሰዎች በየተረ ይናገሩ እንጂ ከሦስት መብለጥ የለባቸውም። ተናጋሪዎች እያበዙ የስብሰባን ጊዜ ማረዘም

መንፈሳዊነት አይደለም።

3ኛ / ልሳን ተናጋሪ የሆነ ልሳን ከመናገሩ በፊት አስተርጓሚ እንዳለ ማጣረት አለበት። በልሳን ተናጋሪዎች ስብሰባ ላይ እንዳየሁት ልሳን ተናጋሪው ዘም ብሎ ነው እንጂ የሚናገረው ተርጓሚ እንዳለ አስቀድሞ ሲያጣራ አላየሁም። አስተርጓሚ ከሌለ ዘም ይበል ሲል ከመናገሩ በፊት ማጣረት እንዳለበት ያመለክታል። ረሱ ይተርጉምም አይልም! ብዙዎች ረሳቸው ልሳን ተናገረው ረሳቸው ሲተረጉሙ ይታያሉ፤ ገን መጽሐፍ ቅዱስ ይህን አይፈቅድም። ስለዚህ ነገር በበለጠ ከላይ በቁጥር 13 ማብራሪያ የተሰጠውን ተመልከት። የሥጦታ ትልቅነት የሚለካው ማህበሩን በማሳደ ስለሚሆን በልሳን ከሚናገር ይልቅ የሚተነብይ እንደሚበልጥ አስቀድሞ ተናገርክል። አሁንም ልሳን ተናጋሪ ሆኖ በዚያ ረክቶ ከመቀመጥ የተሻለውን ሥጦታ መተርጎምን እንዲቀበል ይጸልይ ማለቱ ነው። የልሳን ተርጓሚነት ሥጦታ ያለው ቤተ ክርስቲያንም በዚህ አገልግሎት ያወቀቸው መኖር አለበት።

4ኛ / ነቢያት ካሉ ጸገም ትንቢት ከተናገረ በኋላ «ሌሎችም ይለዩአቸው» ይላል። ከፍ ብሎ በ12:10 ላይ የመለየት ሥጦታ እንዳለ አመልክቷል። እንግዲህ ከትንቢት በኋላ ጉባኤው ሳይበተን የተነገረውን ትንቢት መመዘንና መለየት አስፈላጊ ነው። አሁንም የትንቢት ቃል ብለው በሚናገሩ አብያተ ክርስቲያናት እንዳየሁት ትንቢት ከተነገረ በኋላ አሜን አሜን ይባላል እንጂ ይህ ከእግዚአብሔር ነው ወይም አይደለም ለምን ሆነ ለምን አልሆነም ተብሎ ሲመዘን አላየሁም።

ጥያቄ 21. የነቢዩ ወይም የሰባኪው ቃል ትክክል መሆኑን አለመሆኑን በምን ሚዛን ላይ እንመዝነው? ምእመናን በጽንብ ማወቅ አለባቸው ማለቱ ነው?

5ኛ / የስብሰባው ዋና ዓላማ ሁሉም እንዲታነጹና እንዲበረታቱ ነው። ማህበሩን የማያንጽ እንዳይነገር።

6ኛ / እግዚአብሔር የሰላም እምላክ ስለሆነ ሁከትና ትርምስ ወይም ሥርዓት አጥነት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መገኘት የለበትም። ሰዎች ሲጸልዩ ወይም ሲናገሩ ተረ በተረ መሆን አለበት እንጂ እንዳንጾቶ እንደሚያጸርጉት ሁሉም በአንድነት ሆነው መጮህና መረበሽ የለባቸውም።

ጳውሎስ፡- ነቢያት ወይም በልሳን የሚናገሩ ሰዎች መንፈሳቸውን ረሳቸው መቆጣጠር አለባቸው ነው የሚለው። ይህ ትምህርት «ትንቢት ስንናገር ወይም በልሳን ስንናገር መንፈስ ቅዱስ ስለሚቆጣጠረን ረሳችንን ልንቆጣጠር አንችልም» ብለው ከሚሉት ሰዎች ጋር ይቃረናል። ምንጊዜም ቢሆን እግዚአብሔር ሊናገረን ያቀደውንና በእኛ ውስጥ ሊያስተላልፍ የፈለገውን መልእክት ማወቅ ይገባናል። እንደ ክፉ መንፈስ፤ ምን

እንደሚሆን እስከማናውቅ ድረስ ወይም የምንናገረውን እስከማናውቅ ድረስ እገዢአብሔር ሁለንተናቸንን አይቆጣጠርም።

7ኛ/ በጉባኤ ውስጥ ከሚናገሩት ውስጥ ሴቶች እንዳሌሉበት ማስተዋል አለብን፤ (ቁጥር 34-36)።

እንገዲህ እኛም አብያተ ክርስቲያናቸንን በዚህ ቃል መሠረት ልንመረ ያስፈልጋል።

የአዘጋጁ ማስታወሻ

የዚህ መጽሐፍ አዘጋጅ ጳውሎስ የሴቶችን በሐዘብ ፊት የመናገር ጉዳይ ውስን ያደርገዋል ብሎ ያምናል። ይሁን እንጂ ብዙ ክርስቲያናት ይህን ክፍል ልዩ አተረጎም ይሰጡታል። እነዚህ ክርስቲያናት፥ ጳውሎስ አንዲት ሴት በሜሪሽ መናገር አትቻልም የሚል ከሆነ በምዕረፍ 11 ተከናኝባ መናገር ትችላለች ከሚለው ሃሳብ ጋር ይቃረንበታል ይላሉ።

የሚከተሉት ለዚህ ክፍል የተሰጡ የተለያዩ ትርጓሜዎች ናቸው።

ሀ. አንዳንድ ክርስቲያናት፡- ሁለቱ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች የሚናገሩት ስለ ሁለት፥ ስለተለያዩ የቤተ ክርስቲያን ሥርዓት ነው ይላሉ። በምዕረፍ 11 ላይ ያለው ሥርዓት ለክርስቲያናት ብቻ ነው። በዚህ ሥፍራ ሴቶች በሐዘብ ፊት መናገር ይቻሉ ነበር። በምዕረፍ 14 ላይ ግን ሥርዓቱ ብዙ ሰውን ያቀፈ ነው። ስለዚህም በዚህ ጊዜ ሴቶች መናገር አይችሉም።

ለ. አንዳንዶች ጳውሎስ በዚህ ሥፍራ የሴቶችን በወንዶች ላይ መሠልጠንና ለማስተማር መዘጋጀትን ነው የሚከለክለው ይላሉ፤ (1ኛ ጢሞ.2:4-15 ተመልከት)። አንዲት ሴት እንደ ጸሎት፥ ትንቢት መናገር፥ ወንጌላዊነትና ክርስቲያናቸንን የማበረታታትን የመሳሰሉ አገልግሎቶች ውስጥ ግን መካፈል እንደምትችል ይናገራሉ።

ሐ. አንዳንዶች ይህ ክፍል የሚገልጸው ስለአንድ፥ ስለተወሰነ ሁኔታ ነው ብለው ያምናሉ። በቆሮንቶስ የነበሩት ሴቶች በጋጠ ወጥነት በመነሣሣት ተናጋሪዎችና ነቢያት ምን ለመናገር እንዳትዘጋጁ በመጠየቅ ያስቸገሯቸው ነበር ይላሉ። ይህንን የሚጠይቁበት ዋነኛው ምክንያታቸው በትንቢት ላይና በመጽሐፍ ላይ ነቢዩ ያለውን እውቀት ለመገምገም ነው። ምናልባትም ስለ ነቢዩ እርስ በርሳቸው በማውረት ቤተ ክርስቲያንን ይበጡብጡ ነበር። እነዚህ ክርስቲያናት የጳውሎስ ዋነኛ ዓላማው ሥነ ሥርዓት የደዘ የአምልኮ ጊዜ እንዲኖር ነው ይላሉ። (ቁጥር 33 እና 40)፤ ስለዚህ እነዚህ ጥቅሶች ማንም ከሥነ ሥርዓት ውጪ እንዳይናገር ነው የሚከለክሉት ብለው ይገምታሉ። ጳውሎስ ይህን ትእዛዝ በሴቶች

እንዲያደላ ያደረገበት ዋና ምክንያት በቆሮንቶስ ውስጥ ሥነ ሥርዓት ተላላፊ የነበሩት ሴቶች በመሆናቸው ነው።

መ. በመጨረሻም እንዳንጻፍ ዳውሎስ ሴቶች ትንቢትን በተመለከተ ምንም ዓይነት ኖርድ መስጠት አይችሉም ያለው ትንቢትን ስለመፈተን የሰጠውን ማብረሪያ (ቁ.29) ለማጠናከር ሲል ነው ይላሉ። ይህ የሆነበት ምክንያት የትንቢት ትርጓሜ በአዋቂዎች የተጻገፈ የእግዚአብሔር ቃል ትርጓሜን ስለሚጠይቅ ነው። ስለዚህም ሴቶች በሕዝብ ፊት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ይህንን ሊያደርጉ አይችሉም። ይህ አቋም «ከሐገ» ጋር ያለውን ገንኙነት በቁጥር 34 ላይ «ብሉይ ኪዳን ላይ ሴቶች ባጠቃላይ ትንቢት እንዲናገሩ ተፈቅዷል፤ ነገር ግን ትንቢት ላይ በመኖረዋ በወንጌቶች ላይ መሠልጠን አይችሉም» በማለት ያስረዳል።

ከዚህ ሲል ትንቢት ማስተማር ነው የሚል ትርጉም ሰጥቼአለሁ። በዚህ ላይም እንዲሁ ይመስለኛል፤ ምክንያቱም በተሰበሰቡ ጊዜ ትምህርት የሚሰጠው በትንቢት ነው ይላል፤ ቁጥር 31። እንዲሁም ሰብከት አልተጠቀሰም፤ ትንቢት ግን ተጠቅሷል። ስለዚህ ሰብከት በሐዋርያት ዘመን እስረላጊ ስለነበር ትንቢት ማለት ሰብከት ነው ማለት ነው።

ይህ ሊያስጸንቀን አይገባም። በብሉይ ኪዳን ጊዜ ነቢያት ሰባኪዎች ነበሩ። በአዲስ ኪዳንም ነቢያት ሰባኪዎች እንዳነበሩ በሐዋ.15:32 ላይ እናነባለን። እርግጥ ነው ሰብከት የተከለከለ ሴቶችም (ቁጥር 34 እና 35) የትንቢት ሥጦታ እንዳላቸው በሐዋ.2:18፤ 21:9 እናገኛለን። እንግዲህ ሁለት ዓይነት ነቢያት ነበሩ ማለት ነው፤ አስተማሪ (ሰባኪ) ነቢያትና ተረ ነቢያት (ሰባኪ ያልሆኑ)። ነገር ግን ትምህርት ነፃ የሆኑ ለጉባኤ የሚቀርቡ የትንቢት መልእክቶች በሴቶች እንዳይተላለፉ ቃሉ በገልጽ ያስተምረናል። እንግዲህ ሴቶች ወንጌላውያንን እየመለመሉ በየቤተ ክርስቲያኑ ማሰለፍ ዘመን አመጣሽ ጥረዝ ነጠቅ ሃሳብ እንጂ ከመጽሐፍ ቅዱስ ጽጋፍ ኖሮት አይደለም። ይህ ማለት ሴቶች በቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ቦታ የላቸውም ማለት አይደለም። እንደመምከር፣ እንደማጽናናት፣ እንደ መጉብኘት፣ እንደመዘመር፣ እንደመጸለይ የመሳሰሉት እስረላጊና ሴቶችም ሊፈጽሙላቸው የሚገቡ አገልግሎቶች ናቸው።

የቆሮንቶስ ክርስቲያናት በመንፈሳዊነታቸው ከሌሎች የበለጡ መስሏቸው ይታበዩ ነበርና የጻፈላቸውን አይቀበሉትም ይሆናል በማለት ሰገቶ ያስጠነቅቃቸዋል። የእርሱ ትምህርት ከፊታ መሆኑን በመቀበል መንፈሳዊነታቸውን ያረጋገጡ ይላል፤ (ቁጥር 37)።

ስለ ሥጦታዎች እንደ የመጨረሻ ሃሳብ አለኝ። ምንም እንኳን ሁላችንም የትኞቹ ሥጦታዎች አሁን ይሠራሉ ለሚለው የተለያየ መልስ ቢኖረንም፣ እሉን የምንላቸውን ሥጦታዎች በቃሉ መሠረት እንጠቀምባቸው።

ከሁሉም በላይ ፍቅር የሌለበት መከፋፈልንና ወገን መለየትን፤ ቤተ ክርስቲያን መከፋፈልን፤ ከመሬዎች እየተጸበቁ ሰውር ሱብሰባዎችን ማካሄድ የመሳሰሉትን እናስወገድ። በቃሉ ማጸገንም እናስቀድም፤ በአእምሮ መጉልበትን ታዘናልና (1ኛ ቆሮ.14:20)። በሰላም መንፈስ የተሞላንና የሰላም ሰዎች እንሁን! (ኤፌ.4:1-7)።

ጥያቄ 22. ዛሬ በኢትዮጵያ ውስጥ ለሚገኙ ክርስቲያኖች ይህ አስፈላጊ ምክር የሚሆነው ለምንድነው?

ትምህርት 8

የ4ኛ ቀን ጥናት

የንባብ ክፍል፡- (1ኛ ቆሮ.15:1-19)

መግቢያ

ስለ ትንሣኤ የምንወደው በ8ኛው የክፍል መጽብ አውትላይን ውስጥ ነው። ይህም ምዕረፍ 15 በሙሉ ነው። ይህ መግቢያ በጠቅላላ ለምዕረፉ ነው። ከዚህ መግቢያ በኋላ ለዛሬ የተመጸበውን ክፍል እናጠናለን።

በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ስለ ምእመናን መታን ትንሣኤ የሚከፈል እንደነበሩ ከእፃፃፉ እንረዳለን። የምእመናንን ትንሣኤ መካገድ የክርስቶስን ትንሣኤ መካገድ መሆኑን ያስረዳቸዋል። የክርስቶስንም ትንሣኤ መካገድ ጠቅላላ የክርስቶስን ሃይማኖት መካገድ እንደሆነ ያስረዳቸዋል። ስለዚህ ክርስቶስ ተነሥቷል፤ እርሱም ከተነሣ በእርሱ የሚደምኑትም ይነሣሉ!

ጥያቄ 23. ስለ ትንሣኤ ውይይት ሲጀምር በቁጥር 1 እና 2 ላይ ለምን ስለ መሠረታዊ ወንጌል ይጠቅሳል?

ጥያቄ 24. ከቁጥር 3-11 ሁለት ዓይነት የክርስቶስ ትንሣኤ ማረጋገጫዎች ይጠቅሳል። ምንና ምን ናቸው?

ጥያቄ 25. ከቁጥር 12-19 ባለው ክፍል ውስጥ የምእመናንን ትንሣኤ በምን ላይ ይመሠርተዋል?

ቁጥር 1 እና 2፡- ሐዋርያው ስለ ትንሣኤ ትምህርቱን ሲጀምር ስለ ወንጌል ያስታውሳቸዋል። የሰሙት ወንጌል ስለ ክርስቶስ ትንሣኤ ያበሰረል። ለዳውሎስ ስንድ ወንጌል ብቻ ነው ያለው፤ ይኸውም የጌታ ኢየሱስ

ክርስቶስ ወንጌል ነው። ዳውሎስ ይህንን ወንጌል ሲያስተላልፍ የረሱን ሃሳብ ላለመጨመርና አሕዛቦች እንዳያምኑ ሊያደርግ የሚችለውን ነገር ላለማስቀረት ሲል በጣም ይጠነቀቅ ነበር። ዳውሎስ በጥንቃቄ የሰበከው ወንጌል በቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ዘንድ ተቀባይነት አግኝቷል። ሙሉ እምነታቸውንም በወንጌሉ ላይ በማድረግ ለመዳን ችለዋል። ይህም ቢሆን፥ ዳውሎስ የሰበከላቸውን ወንጌል እንደም ሳያስቀሩ በእምነታቸው መገፋት እንደሚገባቸው ያሳስባቸዋል። እንዳንድ የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ትንሣኤ የለም በማለት ወንጌልን ለመቀየር ሞክረዋል። ዳውሎስም ከወንጌል የሚገኘውን ደህንነት ሙሉ በሙሉ ለማግኘት እንድ ሰው እስከ መጨረሻው በእውነተኛው ወንጌል ማመን እንደሚገባው ይናገራል። ወንጌሉን ለመቀየር የሚደረግ ማንኛውም ሙከራ የሰውዬውን የመጀመሪያ እምነት ውድቅ እንደሚያደርገው አበክሮ እስገንዘቧል።

ጥያቄ 26. እንዳንዶች ዛሬ እውነተኛውን ወንጌል ለመቀየር የሚሞክሩት እንዴት ነው?

ከቁጥር 3-11:- ይህንን አስታቦ ዳውሎስ ወንጌል ምን እንደሆነ ያብረረል። በመጀመሪያ:- በኢየሱስ ሞት ላይ የተመሠረተ ነው። ኢየሱስ የሞተው ለእኛ ኃጢአት ሲል ነው እንጂ ለረሱ ኃጢአት ሲል አይደለም። ሁለተኛ:- ኢየሱስ ለመሞቱ ማረጋገጫ የሚሆነን የእርሱ መቀበር ነው። እንዳንዶች ዛሬ እንደሚያስተምሩት ረሱን ስት አይደለም በመጨረሻ ላይ የነቃው።

ሦስተኛ:- የኢየሱስ አካል እንዳለ ነው ከሙታን የተነሣው (ከመቃብር ውስጥ ሥጋው እንዳለ ነው የተነሣው)። ይህ ትንሣኤ መንፈሳዊ ብቻ ሳይሆን አካላዊም ጭምር ነው። ለዚህም ማስረጃ የሚሆነን ሞት ሲነሣ ለብዙ ሰዎች መታየት ነው።

በዚህ ክፍል ውስጥ ሐዋርያው ስለ ሁለት የክርስቶስ ትንሣኤ ማስረጃዎች ይናገራል። እነርሱም መጽሐፍ ቅዱስና የዓይን ምስክሮች ናቸው። ስለ ክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ አስቀድሞ ብሉይ ኪዳን አስተምሮአል። ስለዚህ ሐዋርያው «መጽሐፍም እንዳሚል» እያለ ይናገራል። ጌታችንም ስለዚህ የተናገረውን ከሉቃስ 24:44-47 ተመልከት።

ብሉይ ኪዳን ስለክርስቶስ ሞት በመዝሙረ ዳዊት 22 እና በትንቢተ ኢሳይያስ 53 ተናገሮአል። ስለትንሣኤውም ሐዋርያት ከብሉይ እንደጠቀሱ በሐዋ.2:25-28፤ 34 እና 35፤ 13:33ና 34 እናነባለን።

ለትንሣኤው የዓይን ምስክሮችም ሐዋርያትና ከ500 በላይ የሆኑት ምእመናን ናቸው። በሰሙ የተሰበከውንም ወንጌል በልዩ ልዩ ተአምረት እያጀበ ለትንሣኤው መሰከረ። የቆሮንቶስም ክርስቲያኖች ይህንን ወንጌል ወይም የምሥረቱ ሰምተው አመኑ። ረሳቸውም ለትንሣኤው ምስክሮች ሆኑ

ማለት ነው። ጳውሎስ ምናልባትም ከሰብዓዊነቱ የተነሳውን ክርስቶስን ያየ የመጨረሻው ሰው ሳይሆን አይቀርም። እስጢፋኖስ በጽንጋይ እየተወገረ ሳለ ነበር ኢየሱስን ያየው። ከዚህ ጊዜ በኋላ ነበር ጳውሎስ በጸማስቆ መንገድ ኢየሱስን ያየው፤ (ዮሐዋ.9)።

ጳውሎስ ኢየሱስ ከመረጣቸው ከ12ቱ ጾቀ መዛሙርት እኩል ሥልጣን እንዳነበረው ያውቅ ነበር። ይህም ቢሆን በእግዚአብሔር መመረጡን ሲያስብ በጣም ነበር የሚገረመው። እንዲህ የሚገረምበት ምክንያት ቤተ ክርስቲያንን ብዙ ያሠቀየና ለብዙ ክርስቲያኖች ሞት መንስኤ በመሆኑ ነው። እግዚአብሔር በጸጋው ወደ ረሱ ጠረው። በዚህም ምክንያት እንዳሌሎቹ ጾቀ መዛሙርት እርሱም ከሙታን የተነሳውን የጌታ የኢየሱስን ወንጌል መስበክ ጀመረ።

ከቁጥር 12-19፡- ክርስቶስ ከሙታን ከተነሳ እንገደደስ የአማኞችም ትንሣኤ አለ በማለት የክርስቶስን ትንሣኤ ከአማኞች ትንሣኤ ጋር ያደዘዘዋል። የክርስቶስ ትንሣኤ ከሌለ የክርስትና እምነት ረሱ ከንቱ እንደሆነ ያስረዳል። የክርስትናም እምነት ዋና ዋጋው በዚህ ሕይወት ሳይሆን በሚመጣው ሕይወት ስለሆነ ክርስቶስ ካልተነሳ የሚመጣውም ሕይወት አይኖርም፤ እኛም ያን ተስፋ ያደረግን «ከሰው ሁሉ ምስኪኖች ነን»።

እንገደህ በቆሮንቶስ ያሉ ክርስቲያኖች በክርስቶስ ትንሣኤ በማመን ወንጌልን ተቀብለዋል። ገን የአማኞችን የወደፊት ትንሣኤ ከጸው ነበር። ሐዋርያው ገን የክርስቶስን ትንሣኤና የአማኞችን ትንሣኤ መለያየት እንደማይቻሉ ያስረዳቸዋል።

ጥያቄ 27. ሀ/ በኢየሱስ ትንሣኤ ማመን ለምን አስፈለገ?
ለ/ ለምን ኢየሱስ ለጋጢአታችን መሞቱን ብቻ አናምንም?
ሐ/ ዛሬ ለእኛ የቀደሳን ትንሣኤ ለምን ማበረታቻ ሆነ?

ትምህርት 8

የ5ኛ ቀን ጥናት

በዚህ ሳምንት ጥናት ላይ ከለሳ አጽርገህ የመወደድ ጥያቄዎቻችንም በጥናት መልክ ሠርተህ ከጨረስክ በኋላ ረስህን ለሳምንታዊው ስብሰባ አዘጋጅ።

ሳምንታዊ ስብሰባ

1. ሳምንታዊ የአምልኮ ጊዜ:- ከተማሪዎቹ ጋር ሊካፈለው የሚችል በዚህ ሳምንት የትምህርት ክፍል ውስጥ የሚገኝ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ ወይም ሃሳብ በመምረጥ የሰብሰባው መሬ ከ5 እስከ 10 ደቂቃ ያህል ጊዜ የሚወስድ የሰብከት ጊዜ ማዘጋጀት አለበት።

2. ጸሎት:- እብረቱሁ ለ10 ደቂቃ ያህል ስለእያንዳንዳቸውና ስለ ቤተ ክርስቲያን ቸግር ይጻፉ።

3. ክልሳ:- ለ15 ደቂቃ ያህል የዚህን ሳምንት ትምህርት ጠቅላል ባለ መልኩ ተመልክቱት (ክለሳ አጽርጉ)።

መምህር:- እያንዳንዱ ተማሪ ሳምንታዊ ትምህርቱን ማጠናቀቁንና በጸንብ መረዳቱን ይዩ። እያንዳንዱ ተማሪ ከትምህርቱ የተማረውን ነገር በዘርዘር ይጻፍ።

የሰብሰባው መሬ:- በዚህ ሳምንት የትምህርት ክፍል ላይ የተመሠረተ ትንሽ ፈተና ብትሰጣቸው ይመረጣል።

4. ውይይት:- ለ25 ደቂቃ ያህል የሚከተሉትን ጥያቄዎች ተወያዩባቸው። ሁሉም ሰው የረሱን ሃሳብ ማካፈሉን እርግጠኛ ሁኑ። የእነዚህን ጥያቄዎች ተገባረዊነት በማሳየት ተማሪዎቹ ሰፊ ያለ አመለካከት እንዲኖራቸው አጽርጉ።

1ኛ / ሀ. በመንፈስ ቅዱስ ሥጦታዎችና በፍቅር መካከል ያለውን መወረረስ አስረዳ።

ለ. ክርስቲያኖች እንዴት አጽርገው መንፈሳዊ ሥጦታዎቻቸውን ያለ ፍቅር ሊጠቀሙ እንደሚችሉ ገለጻ ሰጥ።

ሐ. ፍቅር ሥጦታችንን ልንጠቀምበት የምንችልበትን መንገድ ሊቆጣጠር የሚችለው እንዴት አጽርጎ ነው?

2ኛ / ሀ. በ14:20 በአእምሮ ሐፃናት አትሁኑ ሲል ምን ማለቱ ነው?

ለ. መንፈሳዊ ሥጦታዎቻችንንም እየተጠቀምን በዚያው መጠን ደገሞ ሥጋዊ ክርስቲያን ወይም ገና ልጆች ልንሆን የምንችለው እንዴት ነው?

3ኛ / ሀ. በ14:37 ላይ «ማንም ነቢይ ወይም መንፈሳዊ የሆነ ቢመስለው ይህን የጻፍሁላቸው የጌታ ትእዛዝ እንዳይሰሩ ይወቅ» ሲል ምን ማለቱ እንደሆነ አስረዳ።

ለ. በምዕረፍ 11 (14) ላይ በልሳን ስለመናገር የተሰጠውን መመሪያ ለማይከተሉ ክርስቲያኖች ይህ አባባል ምን ዓይነት ትርጉም የሚሰጣቸው ይመስልሃል?

4ኛ / ሀ. በክርስቶስ ትንሣኤና በአማኞች ትንሣኤ መካከል ያለውን መወረረስ አስረዳ።

ለ. የኢየሱስ ትንሣኤ የወንጌል ዋነኛ ክፍል የሆነው ለምንድነው?

ሐ. የሙታን ትንሣኤ ክርስቲያኖችን ሊያበረታታና ለጌታ በሙሉ ልባቸው እንዲሠሩ ሊያደርጋቸው የሚችለው በምን ዓይነት መንገድ ነው?

5ኛ / ሀ. ሐዋርያው ለቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን የጸሎት ፕሮግራማቸው መመሪያ የሰጣቸውን ክ1-7 የዘረዘረቸውን ገለጽ።

ለ. ይህንን ፕሮግራም በቤተ ክርስቲያንህ ውስጥ የሚከታተሉት እንዴት እድርገው ነው?

ሐ. የእነዚህ ቤተ ክርስቲያንና ሌሎችም ቤተ ክርስቲያኖች ይህንን ፕሮግራም የማይከተሉት በእንዴት ዓይነት ሁኔታ ነው?

5. ጸሎት፡- የተማረቸሁትን ነገር ተገባረዊ እንድታደርጉት የእግዚአብሔርን እርዳታ በጸሎት በመጠየቅ ስብሰባቸሁን ዝጉ።

የሳምንቱ ክፍል አይ መግቢያ

በዚህ ሳምንት 1ኛ ቆሮንቶስን እንጨርሳለን። የሳምንቱ ዋናው ትምህርት ስለትንሣኤ ይሆናል። ትንሣኤ የክርስቲና ሃይማኖት መሠረት ነው። ትንሣኤ ከሌለ የክርስቲና ሃይማኖት የለም። ትንሣኤም በክርስቶስ ትንሣኤ ጀምሮ በክርስቲያኖች ትንሣኤ ይጀምራል። በዚህ ሳምንት እንገደህ ስለዚህ ስለ ታላቅ ተስፋችን ስንወያይ ልቦናችንን ሰፋ እናድርገን። በመጨረሻ የሐዋርያውን የመሰናበቻ ነጥቦች ከምዕረፍ 16 እንመለከታለን።

ትምህርት 9

የ1ኛ ቀን ጥናት

(1ኛ ቆሮ. 15:20-34)

ጥያቄ 1. «ክርስቶስ ላንቀላፉት በኩረት ሆኖ ተነሥቷል» ማለት ምን ማለት ነው? (ቁጥር 20)

ጥያቄ 2. ክርስቶስ ሁሉ ከተዛለት በኋላ እርሱ ረሱ ለእግዚአብሔር በመገዛት መንገዶችን ያስረከባል ሲል ምን ማለት ነው? (ቁጥር 25-28)

ጥያቄ 3. ስለሙታን መጠመቅ ማለት ምን ማለት ነው? (ቁጥር 29)

ቁጥር 20፡- የክርስቶስ ትንሣኤ በእርሱ ለሚያምኑት ትንሣኤ ዋስ (ጋረንቲ) ነው። ክርስቶስ ስለተነሣ በእርሱ የሚያምኑትም በእርግጥ ይነሣሉ።

ስለዚህ የክርስቶስ ትንሣኤ «በኩር» ይባላል። በኩር የሚለው ቃል የተወሰደው ከብሉይ ኪዳን ከዘሌዋውያን 23:10 ላይ ነው። መከሩ ለመጀመሪያ ሲጸርስ የተወሰነ ነጻ ወደ ቤተ መቅደስ ለምስጋና መስዋዕት ይቀርብ ነበር። ይህ የበኩር መሥዋዕት የቀረው መከሩ እንደሚሰበሰብ ዋስ (ጋረንቲ) ነበር። እንዲሁም የክርስቶስ ትንሣኤ በእርሱ ለሚያምኑት ትንሣኤ ጋረንቲ ነው። እርሱ ከሙታን ስለተነሣ በእርሱ የሚያምኑትም እንደሚነሡ በፍጹም የተረጋገጠ ነገር ነው።

ከክርስቶስ ትንሣኤ በፊት ከመቃብር የተነሱ ብዙ ሲሆኑ (ለምሳሌ አልዓዛር) ለምን ክርስቶስ የትንሣኤ በኩር (የመጀመሪያ) ተባለ? ከእርሱ በፊት የተነሡት ተመልሰው ሞተዋል። ክርስቶስ ግን ዳግመኛ ላለመሞት ተነሥቷል። የእኛም የእማኞች ትንሣኤ እንዲሁ ዳግመኛ ላለመሞት ነው። ስለዚህ በዚህ ዐይነት ትንሣኤ እስካሁን የተነሣ ክርስቶስ ብቻ ስለሆነ የትንሣኤ በኩር ተባለ።

ከቁጥር 21-23:- በዚህ ክፍል ሁለት አዳዎች እንዳሉ ይነገረናል። በመጀመሪያው አዳም አማካይነት ሞት ለሰው ሁሉ እንደመጣ ሁሉ ለሁኑም በሁለተኛው አዳም (ክርስቶስ) ትንሣኤ ለእማኞች መጣ። ከዚህ ጋር ሮሜ 5:12-14ን አስተያይ። ክርስቶስ የተነሣው በመጀመሪያው የፋሲካ ቀን ጠዋት ላይ ነበር። እሁን ለዳገም ምፅዓቱ ግን ባለፉት ዘመናት ውስጥ በእርሱ ያምኑ የነበሩትን በሙሉ ነው ከሙታን የሚያስነሣው።

ከቁጥር 24-28:- ሁሉ ከክርስቶስ እግር ሥር ከተገዛ በኋላ ክርስቶስ ራሱ ሥልጣንን ለእግዚአብሔር መልሶ እርሱ ራሱም ሁሉን ላስገዛለት ይገዛል ይላል። በዚህ ጥቅስ ላይ ተመርኩዘው ሐሰተኛ አስተማሪዎች የክርስቶስን እምላክነት ይከዳሉ። ይህ ክፍል ክርስቶስን በእምላክነቱ ሳይሆን የሚመለከተው በሰውነቱ ነው። እዎን! ክርስቶስ በሰውነቱ ለእግዚአብሔር ሲጸልይ እግዚአብሔርን ሲያመልክ እንዳነበር በወንጌል ተጽፏል። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ መልሶ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ እርሱ ራሱ እምላክ እንደሆነ ያስተምረል።

እንገዲህ ክርስቶስ እሁን በሰውነቱ በዓለም ላይ ነገም ስላለ ወደፊትም ሥልጣን ሁሉ በእገሩ ሥር እንደሚሆን መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምረል። ሥልጣን ሁሉ ለክርስቶስ ቢሰጥም እስካሁን ጽረስ ሁሉን ነገር በራሱ ቁጥጥር ሥር አላጸረገም። ሁሉንም በቁጥጥሩ ሥር የሚያጸርገው በመጨረሻው ዘመን ነው። በዚህ ጊዜ ሞትን ብቻ ሳይሆን ሰይጣንንና በጌታ ኢየሱስ የማያምኑትን መንግሥታት በሙሉ ያወጽማል። ሁሉም ተንበርክከው የእግዚአብሔርን ልጅ ያክብራሉ፤ (ጌል.2:10-11)። ሁሉ ነገር በእገሩ ሥር የሚሆነው የመጨረሻው ጠላት ያም ሞት ከወጸመ በኋላ ብቻ ነው። እስከዚያ ጽረስ ክርስቶስ በሰውነቱ የዓለም ገዢ ነው። በዚህ ጥቅስ መሠረት ግን ሁሉን በእገሩ ሥር ከገዛ በኋላ ሥልጣንን ከሰውነቱ አሳልፎ

ለእግዚአብሔር ይሰጣል። በአምላካነቱ ገን እርሱም ዘላለማዊ ወልድ ስለሆነ ይህን ሥልጣን ከአብና ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ይካፈላል። በዚህ ክፍል ላይ በሥላሴዎቹ መካከል ያለውን ዘላለማዊ ግንኙነት እንመለከታለን። ምንም እንኳን አብ፥ ወልድና መንፈስ ቅዱስ እያንዳንዱ እግዚአብሔርም ቢሆኑ፥ በሰብዓዊ ባሕርያቸውም እኩል ቢሆኑም፥ የግንኙነት ቅዳም ተከተል አላቸው። እግዚአብሔር አብ ዋነኛውና የመጨረሻ ባለሥልጣን ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ዳግሞ እንደ ልጅ ሁሉ የአባቱን ፈቃድ ይፈጽማል። ስለዚህም የአባቱን ፈቃድ በመፈጸም የሰውን ልጅ ፈጠረ፤ ከኃጢአትም አዳናቸው። በተመሳሳይ ሁኔታም ሁሉን ነገር በረሱ ቁጥጥር ሥር አደረገ። አሁንም ቢሆን በእግዚአብሔር ሥልጣን ሥር ነው። መንፈስ ቅዱስ ዳግሞ የአብና የወልድ ወኪል ሆኖ ፈቃዳቸውን የሚፈጽም ነው። ስለዚህ የመጨረሻው ፕሮግራም ሁሉ ነገር በክርስቶስ አማካይነት ለሥላሴ ተጠቃልሎ መገዛት ነው።

ጥያቄ 4. ከሞት በስተቀር ሌሎች የክርስቶስ ጠላቶች እነማን ናቸው? መቼስ ያሸንፋቸዋል?

ቁጥር 29:- በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ለሙታን የጥምቀት ሥነ ሥርዓት ይካሄድ እንደነበር ከዚህ እንረዳለን። ምናልባት እምነው ሳይጠመቁ ለሞቱት ዘመዶቻቸው በእነርሱ ምትክ ይጠመቁላቸው ነበር። ሐዋርያው ይህንን ሥርዓት አልደገፈውም አልተቃወመውምም። ገን የሙታንን ትንሣኤ የሚከዱ ከሆነ «ታዲያ ለምን ለሙታን ተጠመቃላችሁ?» በማለት ረሳቸው እንኳ ለትንሣኤ በዚህ ሥርዓታቸው ምስክሮች እንደሆኑ ያስረዳቸዋል።

ከቁጥር 30-34:- ሙታን የማይነሡ ከሆነ ሐዋርያውም ለውንጌል ሥረ ብሎ ረሱን በየጊዜው ለሞት አሳልፎ መስጠቱ ለምንድነው? እንገደህ ሙታን የማይነሡ ከሆነ ሰው ከዚህ ዓለም የተሻለ ጸስታ ስለማያገኝ «ነገ እንሞታለንና እንብላ እንጠጣ» በሚል ፍልስፍና መመሪያ አለበት። ገን ክርስቶስ ከመቃብር ስለተነሣ የእኛም የአማኞች ትንሣኤ ተረጋግጧል። ስለዚህ በዚህ ዓለም ለክርስቶስ ክብር ሕይወታችንን ብንሠዋ በትንሣኤ ዋጋችንን እናገኛለንና በተስፋ እንሮግለን።

ጥያቄ 5. ሀ/ እንዳንጽ ሰዎች ወይም አማኞች በሥረቸው «ነገ እንሞታለንና እንብላ እንጠጣ» የሚለውን ፍልስፍና መደገፋቸውን እንዴት ያሳያሉ? ለ/ በክርስቲያን ትንሣኤ ቢያምኑ ሥረቸውን እንዴት ይለወጡ ነበር?